

URANTIA ASSOCIATION INTERNATIONAL  
JOURNAL



Pääkirjoitus Alain Cyr, päätoimittaja	1
Maailman tulevaisuus Neal Waldrop, USA	1
Tiede ja <i>Urantia-kirja</i> Tanno Tilgar, Viro	6
Kokonaisuniversumihypoteesi Bill Sadler, Jr.	11
<i>Urantia-kirjan</i> historia William Sadler	15

# UAI JOURNAL

## Journalin toimituskunta

Toimittaja **Alain Cyr**, puh. +1 450 466 2496  
alain\_cyr@sympatico.ca  
Apulaistoimittaja **Maurice Migneault**  
MauriceMigneault@aol.com  
Apulaistoimittaja **Carolyn Prentice**  
cmp9q3@yahoo.com  
Apulaistoimittaja **James Woodward**  
Käännösvastaava (ranska) **Jean Royer**  
Käännösvastaava (espanja) **Olga López**  
Käännösvastaava (suomi) **Seppo Kanerva**  
Taitto **Verner Verass**  
Komitean puheenjohtaja **Verner Verass**

Suomentajat **Leena Kari, Jouni Nurmi, Martti Vanninen, Seppo Niskanen ja Seppo Kanerva**  
Suomennoksen taitto: **Seppo Kanerva**

## Kansainvälisen palvelujohtokunnan jäsenet: UAI:n johtajisto

Presidentti – **Gaétan Charland** – Kanada  
gaetan.charland3721@videotron.ca  
Varapresidentti – **Merindi Swadling** – Australia  
merindi@hotmail.com  
Varainhoitaja – **Mark Kurtz** – USA  
makurtz04@maplenet.net  
Sihteeri – **Judy Van Cleave** – USA  
jrvanclv@aol.com

## Komiteoiden puheenjohtajat:

Koulutuskomitea – **Carolyn Prentice** – USA  
cmp9q3@yahoo.com  
Jäsenkomitea – **Gary Rawlings** – Yhdistynyt kuningaskunta  
Garyurantia@aol.com  
Tiedotuskomitea – **Verner Verass** – Australia  
vern@designd.com.au  
Konferenssikomitea – **Eddie King** – USA  
edwinking@bellsouth.net  
Opintoryhmäkomitea – puheenjohtajan paikka avoinna  
Levityskomitea – puheenjohtajan paikka avoinna  
Käännöskomitea – **Peep Sõber** – Eesti  
psober@hotmail.com  
Peruskirja- ja sääntökomitea – **Travis Binion** – USA  
ghtb@earthlink.net

## Pääkirjoitus

Kuten epäilemättä panitte merkille, vastoin ilmoitettua kolmen kuukauden pituista julkaisukiertoa, emme julkaisseet marraskuun numeroa. Pidimme parempana päättää vuoden joulukuun numerolla ja toivomme, että tästä tulee uusi normi, sillä vuoden lopun juhlakausi sopii aina sisäiseen tutkiskeluun ja suunnitteluun, ja miksikä ei vuotta voisi päättää sen viimeisenä kuukautena? Vuodet ovat meille myös ajan mitta, ja tähän liittyen haluaisin nyt tiedottaa, että päätän neljännen palvelusvuoteni lehtemme toimituksessa. Kolme vuotta toimin apulaistoimittajana ja viimeisen vuoden päätoimittajana, jonka neljäs numero on nyt käsillä. Vaikka olenkin vielä jonkin aikaa mukana tiimissä, huolehtimassa käännoksistä, nyt on kuitenkin otollinen hetki antaa UAI Journalin ohjat toiselle ja esitellä uusi toimittajanne.

Teillä tulee olemaan ilo lukea Suzanne Kellyn näkemyksiä maaliskuun 2009 numerossa. Suzanne on syntynyt Michiganin Detroitista. Hänen vanhempansa palvelevat ilmavoimissa, hän on matkustellut laajasti ja hänen työuransa on vienyt häntä moneen suuntaan. Johtotehtävistä, julkisesta puhumisesta ja monesta muusta saamansa kokemuksen lisäksi hän on humanististen tieteitten kandidaatti ja omaa maisterinpaperit organisaatiohallinnon alalta. Jos haluatte tietää vähän enemmän hänen lahjoistaan julkaistuna kirjoittajana ja runoilijana, voitte käydä hänen vierkkosivuillaan [www.elan-vital.net](http://www.elan-vital.net). Seuraan innolla, mitä hän tuo tullessaan ja ennakoin melkoista myötämäkeä koulutuksellisen informaation kehittämisessä, niin kuin UAI Journalin tarkoituksiperät määrittävät.

Mitä tulee tähän vuodenlopun numeroon, niin olemme valinnut johdantoartikkeliksi Neal Wadropin tekstin. Kyseisessä tutkielmassa Neal – asiaankuuluvien viittauksin *Urantia-kirjaan* – erittelee ihmiskunnan alkuperää, historiaa ja kohtaloa. Lisäksi hän kehottaa muistamaan,

että ilmoituksenantajat antavat meille ohjeita sikäli, että meidän tulee olla luovia. Jos matka kohti Paratiisia on samalla matka ”sisäänpäin”, vetoaminen sisäisiin oppaisiimme voi vain lisätä revelaatiota. Pysyäksemme Nealin käsittelemän asian aiheessa, meillä on loistava selvitys Tanno Tilgarin artikkelissa ”Varhaisrotujen alkuperä ja vaellukset – tiede ja *Urantia-kirja*”, jossa hän esittää mielenkiintoista tietoa. Sen seuralaisena on Peep Söberin kirjoittama esittely.

Koska lukijoiden kommentit aikaisemmin julkaisemistamme William Sadler Jr:n teksteistä ovat olleet vähintäänkin ylistäviä, päätimme tarjoilla teille kerran vielä tätä herkkua julkaisemalla hänen tutkielmansa ”Kokonaisuniversumihypoteesi”. Se saa mielenne säkenöimään. Kyseisen aiheen päätteeksi sopinee käsitellä *Urantia*-lukujen alkuperää. Selostuksen, on laatinut itse tohtori William Sadler, joka oli avainasemassa tämän kiehtovan ilmoituksen ilmaantumisessa. Pohdiskelkaamme kaikkia näitä asioita päättäessämme kuluneen vuoden. Aika on kokemuksen suhteellinen mitta – kokemuksen, jossa tarvitaan koko joukko tapahtumia, jotta päästään käsitysten täyttymykseen ja niiden oikeaksi osoittamiseen. Ihmisinä tarvitsemme aikapuitteissa olevan sekvenssin, tapahtumajärjestyksen, mutta Jumalan lapsina tämä sekvenssi on ikuinen kokemus, jonka kuluessa nautimme Jumalan löytämisestä.

Nauttikaa lukutuokiostanne tätä numeroa tutkiessanne ja tuokoon se teille kaikille Jumalan tutummaksi. Oli suuri etuoikeus saada edustaa UAI Journalin toimituskuntaa.

**Alain Cyr**

Kääntänyt Seppo Kanerva

## Maailman tulevaisuus – ennalta paljastettu ja paljastamaton

*Urantia-kirjan* laatijat tekevät vastaansanomattoman selväksi, että ihmisinä ja tulevina taivasmatkalaisina olemme kaikki sellaisen rakastavan Jumalan lapsia, joka ymmärtää meitä täällä viettämämme elämän aikana ja joka on valmistanut äärimmäisen kiehtovan tien lopulta koittavalle nousullemme Paratiisiin ja palvelukseemme lopullisuuden saavuttajakunnassa. Kyseiset osatekijät koskevat kuitenkin vain itse kunkin *yksilökohtaista* tulevaisuutta; ne eivät koske planeettamme *Urantian* tulevaisuutta. Olemmeko täysin vailla viimeksi mainittua tulevaisuutta koskevaa informaatiota?

Emme toki, sillä ilmoituksen laatijat

- kuvailevat *lisäksi* Jumalan suunnitelmia ihmisyhteiskunnan ja koko universumin edistyvästä evoluutiosta.
- Sen *lisäksi* he esittävät planeettamme historian yleispiirteet hengellisestä näkökulmasta, samalla kun he kuvailevat ihmiskivilyksen nykyistä tilaa ja määrittelevät edistyvän kasvun ja kehityksen vaiheet, jotka johtavat tuleviin valon ja elämän aikakausiin.

Nämä kiehtovat näkökohdat liittyvät löyhästi sanaan

*epokaalinen* (aikakautinen tai käänteentekevä), niin kuin sanaa käytetään tutuksi käyneessä ilmaisussamme *viides käänteentekevä ilmoitus* [1007:4]. Koska tämä epätavallinen sana ei tavallisesti edes käväise mielessämme ohjaillessamme ostoskäräyämme kohti valintamyymälän kassajonoa, meidän on tarpeen kaivella sitä vähän syvemmältä. Random House Websterin *Unabridged Dictionary* (2. painos) määrittelee *epokaalisen* seuraavasti:

1. aikakauteen tai aikakauden luonteeseen liittyvä tai kuuluva;
2. äärimmäisen tärkeä, käänteentekevä, merkittävä tai vaikutusvaltainen

Ensimmäinen määritelmä johtaa takaisin substantiiviin *epookki* (aikakausi), joten meidän tulee tarkastella myös sen sanan merkitystä. Se määritellään seuraavasti:

1. jokin tietty aikakausi, jolle ovat ominaisia jotkin erityispiirteet, tapahtumat tms: *Sopimus toi mukanaan rauhan ja hyvätabdon aikakauden*;
2. minkä hyvänsä asian historiassa jonkin muista erottuvan ajanjakson alku: *Atomien baltakaiseminen oli merkkinä uudesta aikakaudesta tieteellisen tutkimuksen alalla*.
3. jokin ajankohta, jota luonnehtii erityinen tapahtuma tai asiointi; muistiin jäävä päivämäärä: *Hänen aikuistumisjuhlaansa oli hänen elämänsä epookki*.

Usein käyttämämme ilmaisu ”käänteentekevä tai aikakautinen ilmoitus” koskee siis selvästi koko ihmiskuntaa. Miten sitä arvioimme; miten sen ymmärrämme?

### Alkuperä, historia ja määränpää

Jumalallinen Neuvonantaja neuvoo meitä tekemään arviomme jokseenkin huolellisesti, sillä emme voi keskittyä vain johonkin yhteen dimensioon. Meidän tulee päinvastoin tarkastella ”universumirealiteetin kolmea vaihetta: alkuperää, historiaa ja määränpäättä”. Kyseinen katkelma kuuluu kokonaisuudessaan:

*Yksinpä jo ihmisen Urantialla tapahtuneen biologisen kehityksen tutkimuksen osalta on esitettävissä vakavia vastaväitteitä, jos hänen nykyistä asemaansa ja hänen nykyisiä ongelmiaan tarkastellaan yksinomaan historiallisesta näkökulmasta. Minkä tabansa todellisuuteen liittyvän ongelman – inhimillisen tai jumalallisen, maallisen tai kosmisen – oikeat mittasubteet voi saada selville vain tutkimalla koko laajuudeltaan ja ennakkoluulottomasti asianomaisen universumirealiteetin kolmea vaihetta – alkuperää, historiaa ja määränpäättä – sekä näitä keskenään subteuttamalla. Näiden kolmen kokemuksellisen realiteetin oikea ymmärtäminen tarjoaa perustan nykyisen statuksen viisaalle arvioinnille. [Jumalallinen Neuvonantaja, 215:3 / 19:1:6]*

Jumalallisen Neuvonantajan määrittelemä erittely-

tapa palvelee hyvin tarkoituksiamme, sillä kohta tarkastelemamme tilanne muodostaa ”todellisuuteen liittyvän ongelman” – tässä tapauksessa maailmaa koskevan ongelman, johon kuuluu aikaa myöten kertynyt kasauma suorittamattomia tehtäviä, ja ne puolestaan liittyvät planeettallamme Urantialla elävän ihmiskunnan edistyvään kasvuun ja kehitykseen.

Mitä tulee planeettamme elämän **alkuperään**, on mielekästä aloittaa tarinamme ajasta noin 900.000.000 vuotta sitten, jolloin Jerusemista lähetettiin ensimmäinen tiedustelupartio tarkastelemaan Urantiaa. *Planeetan huolellisesti katsastettuaan* [661:2] 24-jäseninen henkilöentokomissio esitti myönteisen raporttinsa ja suosittelee Urantian liittämistä elolliskokeiluplaneettojen rekisteriin. Tämä merkisi sitä, että Elämänkantajilla olisi lupa *ottaa käyttöön aineen mekaanisen, kemiallisen ja sähköisen liikkeellepanon uusia malleja, sitten kun he joskus myöhemmin saapuisivat Urantialle valtuuksin siirtää ja juurruttaa sinne elämä* [Elämänkantaja, 661:2 / 57:8:8].

Tällaisen innoittavan valtuutuksen saatuaan Elämänkantajat omaksuivat kunnianhimoisen tavoitteen:

*Tarkoituksenaamme oli saada tahto ilmenemään jo varhaisessa vaiheessa Urantian evolutionaarisen elollisuuden piirissä, ja siinä me onnistuimme. Tahto ei yleensä ilmaannu, ennen kuin värilliset rodut ovat jo kauan aikaa olleet olemassa, ja tavallisesti se ilmestyy ensimmäiseksi punaisen ihmisen korkeampien tyyppien keskuudessa. Teidän maailmanne on Sataniassa ainoa planeetta, jossa ihmistyyppinen tahto on ilmestynyt värillisiä rotuja edeltäneessä rodussa. [736:2 / 65:4:11]*

Toisaalta Elämänkantajien suurimman pettymyksen aiheutti tiettyjen primitiivisten kasvien taantumisen loisbakteerien esiklorofyllitasolle niin laajassa ja odottamattomassa mittassa [736:5 / 57:5:2]. Tämä äärimmäisen masentava kehityskulku sai aikaan monia surkeita sairauksia korkeammantasoisissa nisäkkäissä, mutta Elämänkantajat voivat näiden vaikeuksien edessä saada jonkinmääräistä lohtua uskoessaan, että ihmisrodun myöhempi vahvistaminen Aatamin elämänplasmalla tekisi Urantian ihmisolennoista käytännöllisesti katsoen immuuneja kaikille bakteerien aiheuttamille sairauksille. Aatamin sopimusrikon vuoksi *he olivat* kuitenkin *tuomitut pettymään toiveissaan* [736:5 / 57:5:2].

Noin miljoona vuotta sitten ensimmäiset ihmiset, Andon ja Fonta, erottautuivat eläinesivanhemmistaan. Siitä alkanut alkukantaisen ihmisen aikakausi, jakso, jota leimasivat pitkälliset ja valtavan raakalaismaiset taistelut (590:0), jatkui 500.000 vuotta. Voimallinen Sanansaattaja, jolta kuvaus on peräisin, kertoo toisaalta myös, että *normaaleissa maailmoissa ja maailmoissa, jotka eivät ole kokeiluplaneettoja, tämä aikakausi on melko erilainen* [590:0 / 52:1:4].

Olemmekin siis siirtyneet jo tarkastelemaan **historiaa**, universumitodellisuuden toista vaihetta. Ensimmäinen tähän kategoriaan kuuluva käänteentekevä tapahtuma oli Planeettaprinssin ja hänen esikuntansa saapuminen *samanaikaisesti kuuden värillisen eli sangik-*

rodun ilmaantumisen kanssa [Melkisedek, 741:2 / 66:0:2]. Heidän saapumisensa merkitsi ihmiskunnan toisen aikakauden alkua Urantialla. Tarkastelumme kannalta on tärkeää huomata, että Caligastian ”sata” – jotka olivat aineellisia olentoja mutta ihmisen yläpuolelta – organisoitiin kymmeneksi neuvostoksi, jotka koettivat vaalia inhimillistä kasvua ja kehitystä tietyillä ihmiselämän aloilla (745:7). Urantia-planeettamme aktiiviset ja näkyvät hengelliset hallinnonhoitajat eivät toisin sanoen rajoittaneet huomiotaan vain hengellisiin ja uskonnollisiin asioihin. Prinssin esikunta omisti päivänvasto melkoisesti energiaa planeettamme elämän muille puolille. Tämä myönteinen ja eteenpäin katsova hallinto jatkui lähes 300.000 vuoden ajan, vaikkakaan siitä ei Urantialla nykyään näy juuri mitään merkkejä.

Kertomus Caligastian petoksesta – hänen kuvottavasta päätöksestään mennä mukaan Luciferin ja Saatanan aloittamaan ja esittämään järjestelmän kapinaan – on useimmille *Urantia-kirjan* lukijoille varsin tuttu. Minun ei siis tarvitse viipyä sen parissa pidempään.

Kun Aatami ja Eeva saapuivat Urantialle lähes 38.000 vuotta sitten, he

*totesivat olevansa sfäärillä, joka oli täysin valmistautumaton ihmisten välisen veljeyden julistamiseen, maailmassa, joka hataroi viheliäisessä hengellisessä pimeydessä ja jonka kirouksena oli edellisen hallinnon tehtävän epäonnistumisen entisestäänkin pahemmaksi hämmentämä sekasorto. Järjellinen ajattelu ja moraalit olivat matalalla tasolla, ja sen sijaan, että Aatami ja Eeva olisivat alkaneet luoda uskonnon yhtenäisyyttä, heidän pitikin lähteä liikkeelle aivan alusta ja kääntämään maailman asukkaita kaikkein yksinkertaisimpiin uskonnollisuuden muotoihin. Sen sijaan, että he olisivat löytäneet täältä yhden omaksuttavaksi valmiin kielen, he kohtasivat maailmanlaajuisen satojen ja taas satojen paikallismurteiden sekamelskan.* [Solonia, 839:4 / 75:1:3]

*Urantia-kirjan* laatijat kertovat melko vähän Aatamin ja Eevan yleisluontoisesta työskentelystä, mutta luvusta 74 löydämme toki kiehtovia mainintoja Aatamin ponnistuksista edistää käsitteellisuuden taitoja, koska hänen ajatuksenaan oli kehittää tavarainvaihtosubteita ulkopuolisen maailman kanssa [833:3 / 74:5:3]. Kirjoittaja kertoo, että lankeemuksen aikoihin siellä oli toiminnassa yli sata alkeellista teollisuuslaitosta, ja läbiseadun heimojen kanssa oli solmittu laajoja kauppasubteita [Solonia 833:2 / 74:5:3]. On siis ilmeistä, että Planeettaprinssin alkuperäisen hallinnon tapaan myöskään Aatamin ja Eevan alkuperäinen hallinto ei keskittynyt pelkästään hengellisiin ja uskonnollisiin asioihin. Myös Aatami ja Eeva pyrkivät päivänvasto myötävaikuttamaan sivilisaation edistymiseen.

Useimmat *Urantia-kirjan* lukijat ovat perillä äärimmäisen surullisesta kertomuksesta siitä, miten Aatami ja Eeva poikkesivat suunnitelmasta ja epäonnistuivat tehtävässään. Meidän olisi silti pidettävä mielessämme, että he antoivat valtavan arvokkaan panoksen ihmiskunnan edistyvään kehitykseen ja kasvuun: *Lukumää-*

*rältään suunniteltua vähäisempänäkin violetti rotu sai sivilisaation kehityksessä aikaan niin paljon edistymistä, että se Aatamin ajoista lukien on ylittänyt suuresti kaiken sen edistyneen, jonka ihmiskunta saavutti miljoonavuotisen aiemman olemassaolonsa kuluessa.* [Arkkienkeli, 900:2 / 81:0:2]

Jos yhdistämme kaikki nämä tekijät yleisluontoiseen tietoisuuteemme kolmannelta ja neljännestä käänteentekevältä ilmoituksesta eli Makiventa Melkisedekin hätätilalahjoittautumisesta Abrahamin aikoihin ja kaksituhatta vuotta sitten tapahtuneesta täysivaltaisen Luoja-Poikamme, Nebadonin Kristus Mikaelin, lahjoittautumisesta ihmishahmoisena Nasaretin Jeesuksena, voimme kehittää lyhyen yhteenvedon **historiakategoriasta**:

1. Ensimmäinen käänteentekevä ilmoitus, Planeettaprinssin alkuperäinen hallituskausi, kohdistui ihmisen elämän ja käyttäytymisen koko kirjoon.
2. Toinen aikakautinen ilmoitus, Aatamin ja Eevan missio, oli sekin konseptiltaan ja tarkoitukseltaan melko laaja-alainen.
3. Melkisedek sen sijaan keskittyi etupäässä sellaisiin ihmiselämän puoliin, jotka liittyvät hengellisyyteen ja uskontoon.
4. Täysivaltainen Luoja-Poikamme, Jeesus Nasaretilaiseksi ruumiillistuneena, keskittyi hänkin lähes kokonaan inhimillisen kokemuksen hengellisiin ja uskonnollisiin puoliin.
5. Toisaalta kun *Urantia-kirjan* laatijat valmistelivat viidettä epokaalista ilmoitusta, he omaksuivat laaja-alaisen, yleisluontoisen toimintamallin, joka oli kysymyksessä ensimmäisen ja toisen ilmoituksen kohdalla. Sen lisäksi he täydensivät ja laajensivat kaikkia aikaisempia ilmoituksia monilla perin juurin kiehtovilla kosmisluontoisilla näkemyksillä. Sellaisia ovat esimerkiksi Korkeimman Olennon rooli ja erikoisoikeutemme meidän ihmisolentoina olla osallisina hänen kasvussaan ja kehityksessään, samalla kun tuomme oman antimme suuruniversumilohkomme edistyvään kasvuun ja lopulta koittavaan täydellistymiseen.

Joten loogisesti ajatellen ja päätellen ei idealistinen, pohdiskelleva ja käytäntöön suuntautunut vastaus viidennen käänteentekevään ilmoitukseen saa rajoitettua – eikä tule rajoittumaan – vain opetusten hengellisiin ja uskonnollisiin näkökohtiin.

Edellä tarkastellut pohdiskelut johdattavat meidän **määränpään** kategoriaan. Kokonaisuudessaan luku 52, ”Planetaariset kuolevaisten aikakaudet”, ei itse asiassa ole muuta kuin Voimallisen Sanansaattajan laajoin vedoin esittämä selvitys siitä, mikä Urantian määränpää on asuttuna planeettana. Näin hän esimerkiksi kuvailee lahjoittautuneen Pojan jälkeistä aikakautta

normaalilla planeetalla:

*Sairauden ja rikollisuuden muodostamat ongelmat saavat tämän aikakauden kuluessa tosiasiallisen ratkaisunsa. Degeneroituminen on valikoivan lisääntymisen avulla jo suurelta osin eliminoitu. Sairaalloisuus on saatu Aatamin rotuainesten suuren vastustuskyvyn ansiosta sekä edellisten aikakausien fyysisten tieteiden tekemiä löytöjä älykkäästi ja maailmanlaajuisesti soveltamalla käytännöllisesti katsoen hallintaan. Keskimääräinen elinikä koboaa tämän vaiheen aikana Urantian laskutavan mukaan pitkälti yli kolmeensataan vuoteen.*

*Hallinnollinen valvonta vähenee asteittain koko tämän kauden ajan. Aito itsehallinto alkaa toimia, rajoittavia lakeja tarvitaan yhä vähemmän. Kansallisen vastarinnan sotilaalliset ilmenemismuodot ovat häviämässä, kansainvälisen sopusoinnun aikakausi tekee toden teolla tuloaan. Kansakuntia on edelleenkin monilukuisesti, etupäässä maailman mantereisiin jakautumista noudatellen, mutta on vain yksi rotu, yksi kieli ja yksi uskonto [596:7–597:1 / 52:5:9–10].*

Koskei edellä esitetty millään muotoa voi luonnehtia lahjoittautuneen Pojan jälkeistä Urantiaa, voi kysyä, millä keinoin pääsemme nykytilastamme kuvailtuun olotilaan? Eli miten selvitämme Urantiaa vaivaavat monet jälkeenjääneisyydet?

Voimallinen Sanansaattaja informoi saman luvun toisessa kohdassa: *Teidän maailmanne on keskitasoisen planeetan aikataulusta kokonaisen tuomiokauden verran – ja enemmänkin – jäljessä [593:5 / 52:3:6].* Tuo tosiasiapohjainen toteamus asettaa kysymyksen oikeaan yhteyteensä, mutta se ei ole erityisen lohdullinen. Jättävätkö hengelliset ylempämme meidät näissä asioissa omien neuvojemme varaan?

Eivät jätä. Luvun 114 jaksossa 6 (1254–1256) serafien päällikkö selostaa kahtatoista mestariserafien yhteisöä. Huomatkaa, että puhe ei ole tavallisista ja tavanomaisista *suojeluserafeista*, jotka yrittävät parhaansa edistääkseen yksittäisten ihmisen henkilökohtaista kasvua ja kehitystä. Ei, vaan serafien päällikkö kuvailee ikääntyneitä veteraaneja, kovan koulun käyneitä *mestariserafeja*, jotka saavuttivat monia riemuvoittoja lukemattomista hämmentävistä haasteista riemullisen Serafingtoniin nousunsa kuluessa ja jotka osoitettiin sittemmin johonkin superuniversumeista, jotta he voisivat soveltaa kartuttamaansa viisautta jonkin asutetun maailman (tässä tapauksessa meidän maailmamme) tilanteeseen. Heidän tehtävänä on tukea Urantian ihmisyyhteiskunnan kokonaisvaltaista edistävää kasvua ja kehitystä. Serafien päällikkö toteaa:

*Planeetan valvonnan mestariserafit käyttävät tehtäviensä suorittamisessa monia välikäsiä. He toimivat ideainmuodostuksen selvittelykeskuksina, mielen kordistajina ja hankkeiden edistäjinä. Vaikka he eivät kykene tuomaan ihmismieleen uusia ja korkeampia käsityksiä, niin usein he työskentelevät antaakseen lisäpontta jollekin korkeammalle ihanteelle, joka jo on tullut esille ihmisen ajatusmaailmassa. [Serafien päällikkö, 1256:9 / 114:6:19]*

Mestariserafit työskentelevät toisin sanoen epäsuorasti ja kulissien takana ja pyrkivät innoittamaan ihmisiä. Eli mestariserafit eivät laskeudu leimuavine miekkoineen maan pinnalle lyömään paloasemia halki, kaviamaan viemäriöitä tai rakentamaan moottoriteitä. Ei, he eivät koskaan ”alennu” planeettamme aineelliselle tasolle. Mestariserafit jättävät, niin kuin oikein on, mainitut asiat – ja lukemattomat muut, jotka ovat valtavasti tärkeämpiä, sen sijaan ihmisten epätäydellisen, jos kohta kehittyvän, harkinta- ja arvostelukyvyn varaan. Me urantialaiset olemme vastuussa siitä, että panemme liikkeelle oman mielikuvituksemme ja luovutemme sellaisella tavalla, että ne voivat tuoda oman antinsa Korkeimman kasvuun, ja mestariserafit kunnioittavat täysimääräisesti ihmisen vapaan tahdon täysivaltaisuutta.

Mestariserafien käytännön työ näyttää identifioituvan läheisesti sisäiseen elämään. Yksinäisen Sanansaattajan sanoin:

*Aitoa sivilisaatiota merkitsevät edistysaskeleet syntyvät kaikki tässä ihmiskunnan sisäisessä maailmassa. Vain sisäinen elämä on reaalisesti luovaa. – – Vain ylitajuinen mielen korkeammilta tasoilta, kun se hipoo ihmiskokemuksen henkistä maailmaa, ovat löydettävissä ne korkeimmat käsitykset tehokkaihin alkuperäismalleihin liittyneinä, jotka tulevat antamaan oman panoksensa paremman ja kestävämmän sivilisaation rakentamiseen. [1220:2, 4 / 111:4:3, 5]*

Mestariserafit selvästikin tekevät parhaansa edistääkseen aloitteellisuutta, mielikuvitusta ja luovuutta niiden antaumuksellisten ihmisen parissa, jotka haluavat edistää etenevää kasvua ja kehitystä omalla kokemuksen, tietämyksen tai kiinnostuksen alueellaan. Uskon kuitenkin, että käytännössä Urantian välitöntä tulevaisuutta koskeva kaunopuheisin heräte kätkeytyy seuraavaan Melkisedekin esittämään tekstikohtaan:

*Mekaaniset keksinnöt ja tietämyksen leviäminen muokkaavat sivilisaatiota kaiken aikaa. Mikäli halutaan välttää kulttuurinen katastrofi, on pakko suorittaa tiettyjä taloudellisia uudistustoimia ja sosiaalisia muutoksia. Tämä uusi ja tulossa oleva yhteiskuntajärjestys ei vielä vuositu-hanteenkaan asettaudu itsetyytyväisenä aloilleen. Ihmisrodun on mukauduttava jatkuviin muutoksiin, järjestelyihin ja uudelleenjärjestelyihin. Ihmiskunta on matkalla kohti uutta ja paljastamatonta planetaarista päämäärää. [Melkisedek, 1086:4 / 96:1:1, korostus lisätty]*

Siihen liittyy tarina. Pyrkimys tukea tätä laaja-alaista muutos-, sovittautumis- ja uudelleensovittautumisprosessia on *Globaalin hankkeen* peruslähtökohta. *Globaali hanke* on ihanteellisesta ja altruistisesta palvelemisesta koostuva projekti, jonka esittelen ja jota selvitän myöhemmin kokoontuvassa työryhmässä.

Lyhyesti sanottuna *Globaali hanke* on yhtä kuin uusi vaihtoehto, lisäväylä, joka saattaa olla houkutteleva sellaisille *Urantia-kirjan* lukijoille, jotka arvostavat tilai-

suutta toimia opetusten pohjalta kanssaihmistensä hyväksi. Tämä lähestymistapa mahdollistaa lukijoiden soveltaa tarmoaan ja ihanteellisuuttaan tavoilla, jotka tukevat ihmisyhteiskunnan edistävää kasvua ja kehitystä, samalla kun he mestariserafiin hengessä pyrkivät palvelemaan muita.

Suhteessa opintoryhmiin ja jäsenpohjaisiin järjestöihin suunnitelmassa kuvailtu idealistisen palvelun väylä toimii niiden rinnalla. Tämä uusi väylä ei korvaa niitä eikä kilpaile niiden kanssa, ja se edellyttää varsin toisenlaista aktiivista mukanaoloa. Minun on tarpeen korostaa myös sitä, että *Globaali hanke*, tämä kuvailemani hanke, on täysin riippumaton. *Globaali hanke* ei siis ole Kansainvälisen Urantia-yhdistyksen (UAI) eikä The Urantia Book Fellowshipin projekti.

Hankkeen takana olevien ideoiden kehkeytyminen alkoi tammikuussa 2004, kun Urantia-säätiön johtokunta asetti *ad hoc*-komitean ja pyysi sitä kehittämään suunnitelman yksilöihin ja yhteiskuntaryhmiin kohdistuvasta ihanteellisesta palvelusta, jonka tarkoituksena on edistää etenevää kasvua ja kehittymistä itse kunkin kokemus-, tietämys- tai intressikentällä. Tammikuussa 2007 johtokunta päätti kuitenkin, että projektin tulisi olla itsenäinen ja rohkaisi mukana jo olevia jatkamaan toimintaansa. Olin päätöksestä aluksi äärimmäisen pettynyt, mutta jonkin ajan kuluttua tulini ymmärtämään, että täysin riippumattomalla lähestymistavalla on tuntuja etuja. Jos haluatte kuulla enemmän *Globaalista bankkeesta*, tulkaa keskusteluryhmääni. (Verkkosivulla [www.globalendeavor.net](http://www.globalendeavor.net) on hanketta selostavia ja selittäviä asiakirjoja. Samalla sivulla on myös linkki, jonka kautta voi lähettää kommentteja ja kysymyksiä komitealle).

### Urantian paljastamaton tulevaisuus

Nyt on aika palata käänteentekevää ilmoitusta ja tulevaisuudenkuvia koskevan keskustelumme päälinjoihin. Meidän on muistettava eritoten, mitä Melkisedek sanoo: Urantian kohtalo on *paljastamaton* (1086:4 / 99:1:1).

Pyrkiessämme ymmärtämään ja tulkitsemaan tuota kiehtovaa toteamusta meidän tulee pitää mielessämme, että planeettamme on ainutlaatuinen niiden kymmenenmiljoonan asutun maailman joukossa, jotka lopulta muodostavat Nebadonin paikallisuniversumin. Onhan nimenomaan Urantia se planeetta, jolla rakastamamme Luoja-Poika Kristus Mikael eli lahjoittautumisvaiheensa fyysisessä hahmossa ja Jeesus Nasaretilaisen henkilönä. Urantia on toisin sanoen *ainoa Nebadonin planeetta*, jolla Mikael on ilmestynyt tai tulee koskaan ilmestymään kyseisen maailman kuolevaisen hahmossa. On siis täysin järkevää meidän uskoa, että täysivaltainen Mestari-Poikamme on suunnitellut Urantialle tavallisesta poikkeavan tulevaisuuden. Loistava Ilttähti sanoo:

*Nebadonin arkkienkelikuntaa johtaa tämän yhteisön esikoinen, ja aivan viime aikoina on muuatta arkkienkelien divisioonapäämajaa pidetty Urantialla. Juuri tähän epäta-*

*valliseen seikkaan Nebadonin ulkopuolelta tulevat opiskelijavieraat kiinnittävät oitis huomionsa. Heti universumin sisäisten tapahtumien tarkastelunsa alkuvaiheessa he tekevät sen huomion, että monia ylönousemuksellisiin kohdistuvia Loistavien Ilttähtien toimintoja ohjataan Sataniasta, yhden paikallisjärjestelmän pääkaupungista. Päästesään tutkimuksissaan pitemmälle he havaitsevat, että tiettyjä arkkienkelitoimintoja johdetaan pienestä ja näennäisen merkityksettömästä asutusta maailmasta, jota kutsutaan Urantiaksi. Ja sitten paljastuu, että Mikael lahjoittautui Urantialla, mistä seuraa välittömästi heidän kiinnostuksensa viriäminen teitä ja vähäistä sfääriänne kohtaan.*

*Käsittekö, mitä se tosiasia merkitsee, että vähäisestä ja sekasortoisesta planeetastanne on tullut divisioonapäämaja, josta koko universumin kattavasti hallitaan ja ohjataan tiettyjä paratiisinnousjärjestelmään kuuluvia arkkienkelien toimintoja? Epäilemättä tämä enteilee muidenkin ylönousemukseen liittyvien toimintojen keskittämistä tulevaisuudessa Mikaelin lahjoittautumisen kohteena olleeseen maailmaan ja antaa suunnattoman ja jublallisen merkityksen Mestarin henkilökohtaiselle lupaukselle "Tulen vielä takaisin." [408:6, 409:1 / 37:3:3–4]*

On päivänselvää, että meillä urantialaisilla on ylen määrin haastava tie kuljettavamme ennen kuin Urantiasta voi tulla esikuva millekään muulle planeetalle! Siitä huolimatta osamme – ja vastuumme – on kuitenkin tähdä voitavamme voittaaksemme nämä syntymäplaneetallamme esiintyvät vaikeudet. Nebadonin Arkkienkeli tarjoaa osuvan ja terävän neuvon:

*Mikään ei voi olla tärkeämpää kuin työsi statuksesi mukaisella sfäärillä, tässä maailmassa tai seuraavassa. Valmistelutyö seuraavaksi korkeampaa sfääriä ajatellen on varsin tärkeää, mutta mikään ei tärkeydessä vedä vertoja siinä maailmassa tehtävälle työlle, jossa tosiasiallisesti elät. Mutta vaikka työ onkin tärkeää, m in ä ei ole. [555:5 / 48:6:37]*

Mahdollisuuksia punnitessamme meidän tulisi noudattaa muuatta jokseenkin ironista opetusta, jonka esittävät ”luottamuksen hengiksi” kutsutut planetaariset auttaja-serafit. Melkisedek kertoo:

*Edistyneimpinä planetaarisina aikakausina nämä serafit lisäävät ihmisten arvonantoa sille totuudelle, että epävarmuus on tyytyväisyyden jatkumisen salaisuus. He auttavat kuolevaisfilosofoja tajuamaan, että koska tietämättömyys on välttämätöntä menestymiselle, olisi suuri virbe, jos luotu tietäisi tulevaisuuden. [438:2 / 39:5:9]*

On mitä todennäköisintä, ettei meillä urantialaisilla ole pahaakaan vaaraa tehdä tuota ”suurta virhettä”. Mitään suurta pulaahan ei tietämättömyydestä esiinny tällä meidän jokseenkin takapajuisella planeetallamme!

Vakavasti puhuen, meidän on vähintään yhtä tärkeää muistaa, että viidennen käänteentekevän ilmoituksen laatijoita koski velvoite noudattaa saamiaan ohjeita. Useasta perin juurin paljonpuhuvasta tekstikohdasta tulee selväksi, että heidän ohjeisiinsa kuului

ehdottomia rajoituksia ja selkeitä kieltoja. Jumalallinen Neuvonantaja ja Nimetön ja Numeroton esimerkiksi viittaavat *käsillä olevien kertomusten esittämiseen valtuuttavan toimeksiannon kuudenteentoista kieltoon* [351:3 / 31:9:2]. Voimallinen Sanansaattaja selittää ainakin yhden näitä rajoituksia koskevan syyn: *On parasta, ettei ihmiselle paljasteta liikaa, sillä sellainen tukahduttaa mielikuvituksen* [330:2 / 30:0:2].

Ilmoituksenantajain vähäpuheisuus siinä, mitä tulee Urantian paljastamattomaan tulevaisuuteen, oli siis täysin harkittua, täysin tarkoituksellista. Olkoon kaikin mokomin niin, ja kunnioittakaamme heidän toimiensa henkeä siten, että teemme omia päätelmiämme, johtopäätöksiämme, tulkintojamme, mielikuviamme, oletta-

muksiamme ja teorioitamme, mutta ennen kaikkea toimikaamme aina ja kaikkina aikoina oivaltaen ja viisaudella yhteistyössä heidän kanssaan oivallusta ja viisautta osoittaen ja tehkäämme parhaamme edistääksemme ihmiskunnan etenevää kasvua ja kehitystä Urantia-planeetallamme.

**Neal Waldrop**

26.7.2008

Leavenworth, Kansas, USA

Kääntänyt Seppo Kanerva

## Tanno Tilgarin esittely

### Tiede ja *Urantia-kirja*

Tavallisesti *Urantia-kirjan* lukijat näkevät kirjan arvon siinä, että se on uusi ilmoitus Jumalasta ja maailmankaikkeudesta. Eli he arvostavat sen hengellistä sisältöä. Mutta suhtautuessamme kirjaan ilmoituksena esille nousee kysymys, miten tulisi suhtautua sen tieteelliseen antiin, sillä se sisältää valtavasti aineistoa, jolla on yhteys useisiin tieteenaloihin. Uudet lukijat kysyvät toisinaan, onko tuolla informaatiolla mitään tieteellistä arvoa. Heijasteleeko se pelkästään 20:nnessä vuosisadan keskivaiheen tiedettä? Vastataksemme esitettyihin kysymyksiin meidän on tutkittava asiaa enemmän. Yksi asia on kuitenkin selvä: ilmoituksenantajat eivät halunneet tehdä siitä tieteellistä kirjaa. Emme voi saada *ansaitsematonta* tietoa, joten ilmoituksenantaja koskivat tietyt rajoitukset. Emme kuitenkaan tunne yhtään muuta ilmoitusta, joka sisältäisi näin paljon tieteellistä aineistoa. Tarkoittaako se, että olemme myös *ansainneet* sen tieteellisen tiedon, jonka *Urantia-kirja* esittää? Useat tieteellisen taustan omaavat lukijat (K. Glasziou ja muut) ovat löytäneet ilmeisiä virheitä, jos kohta myös nykytieteen näkökulmasta ällistyttävän ennakoivaa aineistoa.

Varhaisrotuja koskevassa Tanno Tilgarin tutkielmassa hänen näkemyksensä, jonka mukaan jos jokin *Urantia-kirjassa* esitetty seikka ei ole sopusoinnussa nykytieteen kanssa, sen tulisi siinä tapauksessa olla sopusoinnussa varhaisemman tieteen kanssa, on mielestäni väärä. Voimme tietenkin toivoa, että jonakin päivänä tieteemme todistaa oikeaksi sen, mitä *Urantia-kirja* sanoo, mutta voi käydä toisinkin. Kun kerran ilmoituksenantajat ovat varoittaneet meitä siitä, että jokin osa tekstistä, joka kirjoitettiin tulevista tieteellisistä löydöistä, saattaa osoittautua vanhentuneeksi,

meidän tulisi olla pelkäämättä kyseisiä uudempia löytöjä.

Muutama vuosi sitten järjestimme Tallinnassa tieteellisen Urantia-konferenssin, ”Jumala ja tiede”. Muutamilla teologeilla oli vaikeuksia selittää näkemyksiään, koska ne olivat ristiriidassa nykytieteen kanssa. Silloin muuan astrofysikko sanoi: ”Muistakaa, että meillä on aina lukuisia ristiriitaisuuksia fysiikkaa koskevien teorioidemme suhteen. Toisinaan tieteen piirissä sattuu revoluitioita (revelaatioita?). Ja aivan kuin meillä on normaalia eli valtavrann mukaista tiedettä, meillä on myös vähemmän tunnettua vaihtoehtoista tiedettä omine löytöineen ja teorioineen.” Michael E. Cremon ja Richard L. Thompsonin julkaisema *The Hidden History of the Human Race* [Ihmiskunnan kätkeyty historia] dokumentoi merkittävän määrän arkeologisia löytöjä ja esiin tulleita seikkoja, joita valtavrann mukainen nykytiede ei ota huomioon, sillä ne ovat ilmiselvästi ristiriidassa nykyisen evoluutioteorian kanssa. Juuri *The Hidden History of the Human Race* -teos innoitti Tanno Tilgaria vertailemaan samaa aihetta *Urantia-kirjassa* ja tietessä, ja hän teki niistä omat päätelmänsä.

**Peep Söber**

Tallinna, Viro

### Tannosta

Tanno Tilgar on jo toista polvea edustava virolainen *Urantia-kirjan* lukija. Hän sai kirjan isältään. Hän työskentelee nykyään Tallinnan yliopistossa.

Kääntänyt Seppo Kanerva



## Varhaisrotujen alkuperä ja muuttoliikkeet – tiede ja *Urantia-kirja*

Lukiessamme *Urantia-kirjaa* kohtaamme sekä ennakoivia että virheellisiä väittämiä, joita esiintyy *Urantia-kirjan* tieteellisissä osissa. Sanalla *ennakoiva* tarkoitamme tietoa, joka oli tuntematonta valtavirran mukaiselle tieteelle tai jota se ei hyväksynyt ilmoituksen ollessa alkuvaiheissaan, mutta jota nykytiede tukee. On lukijoita (K. Glasziou, M. Neibaur, I. Ginsburgh, G. L. Taylor, P. Calabrese, D. Massey ja muita), jotka ovat löytäneet useita sellaisia esimerkkejä hiukkasfysiikan, astrofysiikan, geofysiikan ja radiokeemian alalta, jotka ovat *Urantia-kirjassa* ennakoivia. Mutta kirja sisältää myös aineistoa, joka on nykytieteen näkemyksen mukaan *virheellistä*. Tieteellisen osan virheet perustuvat ilmoituksenantajien pyrkimykseen olla antamatta ansaitsematonta tietoa (1109) ja vastata Foorumin kysymyksiin ilmoituksenantohetken tieteen näkökulmasta. Kysymys on siis siitä, olivatko väitteet, jotka eivät tänä päivänä ole tieteellisesti totta, kuitenkin totta ilmoituksen antohetkenä. Tämän artikkelin tavoitteena on selvittää, heijastavatko *Urantia-kirjassa* esitetyt väittämät varhaisrotujen alkuperästä ja muuttoliikkeistä äsken esitettyä näkemystä. Niinpä vertailemme *Urantia-kirjan* väittämiä andoniittien, neandertalien ja cro-magnoidien alkuperästä, vaelluksista ja taidoista ilmoituksenantohetken tieteen ja nykytieteen väittämien kanssa.

### Ihmisrotujen alkuperä *Urantia-kirjan* mukaan

Ensimmäiset ihmiset olivat kädellisten jälkeläisiä, Andon ja Fonta, jotka syntyivät Mesopotamiassa 993.419 vuotta sitten laskettuna vuodesta 1934 jKr. He osasivat kävellä pystyasennossa, valmistaa työkaluja, virittää tulen ja kommunikoida sanallisesti. Noin 950.000 vuotta sitten andoniitit vaelsivat Ranskaan ja Englantiin lännessä ja Jaavalle idässä. Siten 900.000 vuotta sitten jotkin andonilaisten piirteet olivat vielä tallella Englannin Foxhall-heimoissa ja Badonanin heimoissa Intian luoteispuolella. Tuohon aikaan Euroopan väekäämmät heimot kuuluivat Heidelbergin rotuihin (707–708, 711, 714 ja 719).

Neandertal-rotu sai alkunsa 850.000 vuotta sitten tuloksena Badonanin heimojen ja heidän eläimenkaltaisten naapureidensa sekoittumisesta Luoteis-Intiassa. Rotu levittäytyi asteittain alkukodistaan Ranskaan lännessä ja Pohjois-Afrikkaan etelässä. Neandertalit pitivät maailmaa herruudessaan lähes puoli miljoonaa vuotta eli evolutionaaristen rotujen muuttoliikkeen aikoihin saakka. Neandertalit olivat hyviä metsästäjiä ja piikiven työstäjiä. He olivat kehittäneet myös primitiivisen uskonnon (720–722).

Cro-Magnon-rotu ilmaantui toisesta puutarhasta pois muuttaneiden adamiittien ja Euroopassa tuolloin vallinneen sinisen rodun sekoittumisesta. *Urantia-kirjassa* ei kerrota tarkkaa tapahtuma-ajankohtaa, mutta

kun otetaan huomioon, että varhaisimmat andiittikan-sakunnat kehittyivät Mosopotamiaan rajoittuvilla alueilla, sekoittuminen lienee tapahtunut yli 25.000 vuotta sitten. Noin 15.000 vuotta sitten adamiittien sekoittuminen sangikehin (siniseen rotuun – T.T.) oli päättynyt, ja Cro-Magnonin ihmiset olivat levittäytyneet yli Euroopan ja Keski-Aasian. Cro-magnonidit sulautuivat Euroopasta Venäjän kautta saapuneisiin andiitteihin seitsemännellä ja kuudennella vuosituhatvuotena eKr.. Tämän evoluution huippukautena Cro-Magnonin ihminen oli metsästäjä ja kalastaja, joka valmisti piikivestä kivikirveitä ja pystytti hirsimajoja. Hänen luova mielikuvituksensa ilmeni myös taiteena (868, 871, 890–891, 893).

### Ihmisrotujen alkuperä ilmoituksenantohetken tieteen mukaan

Andonin ja Fontan kaltaisia ihmisolentoja ei 1930-luvun alkupuolen tieteellisen näkemyksen mukaan ollut olemassa, vaikka apinankaltainen ihminen, *Pithecanthropus erectus*, josta nykyihmisen uskottiin polveutuneen, jossain määrin muistuttikin andoniitteja. Oletettiin apinamaisen ihmisen kehittyneen Pohjois-Intiassa eläneestä ihmisapinasta (B 1932: 759, 767). Apinamaisen ihmisen jäänteitä löydettiin Jaavan saarelta vuonna 1891, Saksan Heidelbergistä vuonna 1907 ja Englannin Piltownista muutamaa vuotta Heidelbergin löydöksen jälkeen. Apinamaiset ihmiset elivät Jaavalla 500.000, Heidelbergissä 300.000 ja Piltownissa 125.000–100.000 vuotta sitten. Arveltiin, että apinamainen ihminen käveli pystyasennossa ja valmisti yksinkertaisia työkaluja (Максвелл Рид 1936: 302, 304, 314).

Kirjoittajan tutkimissa ilmoituksenantohetken antropologisissa tutkielmissa ei ollut mitään mainintaa Foxhallin tai Badonanin kansoista. Koska ilmoituksenantoajan tietojen ja nykytieteen kannalta Badonanlajia ei koskaan ollut olemassa, Foxhallista vuonna 1855 löydetyn leikalun määrivät sekä sen löytäjä että tiedemiehet sen kuuluneen nykyihmiselle. Vähän myöhemmin leikaluu omituisesti katosi. 1920-luvulla löydettiin jälkiä työkalunvalmistuksesta ja tulisijoista samasta maakerroksesta, josta leikaluu oli löydetty (Moir 1927: 58–59; Cramo, Thomson 2006: 164, 318).

Neandertalit asettuivat Eurooppaan jo ennen vuotta 50.000 ja elivät täällä aikaan 25.000 vuotta sitten. Vuoden 1856 jälkeen Neandertalin ihmisen jäänteitä on löytynyt Palestiinaa lukuun ottamatta vain Euroopasta, joten oletettiin hänen tulleen Eurooppaan Palestiinasta. Tämä ihmisrotu käveli kahdella jalalla, vaikkei saanutkaan ruumistaan kokonaan suoraksi; hän oli taitava metsästäjä saalistaessaan villihevosia, alkuhärkiä, biisoneita, poroja ja jopa mammutteja; hän oli oppinut tulentehtäiden ja valmisti työkaluja. Hän puhui alkeel-

lista kieltä (Максвелл РИД 1936: 314–319).

Cro-Magnonin ihminen polveutui joko Etelä-Aasiasta tai Etelä-Afrikasta ja saapui Eurooppaan 40.000–25.000 vuotta sitten. Hän eli Ranskassa ja Pohjois-Espanjassa (Wells 1933: 84, 93, 97). Tämän rodun etujoukko saapui Eurooppaan Tonavanlaakson kautta; jälkijoukko puolestaan Välimerenkannaksen kautta. Cro-Magnon-ihminen metsästi jouta ja nuolia käyttäen; hän valmisti työkaluja kivistä ja luusta, valmisti pienoispatsaita savesta ja loi mestarillisia luola-

maalauksia. Cro-Magnonin ihminen hävisi Euroopasta viimeisen jääkauden lopulla, 12.000 vuotta sitten. (Максвелл РИД 1936: 320–325).

*Urantia-kirjan* väittämiä ensimmäisistä ihmisistä ja heidän polveutumisestaan, alkuperästään ja taidoistaan verrataan ilmoituksenantohetken tieteen väitteisiin taulukossa 1, väittämiä heidän vaelluksistaan puolestaan taulukossa 2.

**Taulukko 1.** *Urantia-kirja* andoniittien, neandertalien ja cro-magnoidien alkuperästä ja taidoista verrattuna 1930-luvun alun tieteen väittämiin (+ yhteneväisyys, - eroavuus, x yhteensopimattomuus)

Ihminen	Polveutumisen		Kyvyt			
	aika	paikka	Kävely pystyasennossa	Työkalujen valmistus	Tulenteko	Puhe
Andoniitti / apinamainen ihminen	+?	-	+	+	-	-
Neandertali	-	-	x	+	x	x
Cro-Magnon	-	-	x	+	x	x

**Taulukko 2.** *Urantia-kirja* andoniittien, neandertalien ja cro-manoidien muuttoliikkeistä verrattuna 1930-luvun alun tieteen väittämiin (+ yhteneväisyys, - eroavuus, x yhteensopimattomuus)

Ihminen	Eurooppaan		Keski-Aasiaan		Kaukoitään		Oseaniaan	
	Alku, loppu	Loppu	Alku, loppu	Loppu	Alku, loppu	Loppu	Alku, loppu	Loppu
Andoniitti / apinamainen ihminen	-	+	x	x	x	x	-	+
Neandertali	-	+	x	x	-	-	x	x
Cro-Magnon	x	x	-	-	x	x	x	x

*Urantia-kirjan* väittämät käyvät yksin ilmoituksenantoajankohdan tieteen väittämien kanssa, kun kysymys on andoniittien kyvyistä (pystyssä kävely ja työkalujen valmistus) ja heidän vaellustensa määränpäästä (Heidelberg Euroopassa ja Jaava Oseaniassa). Neandertalien tapauksessa yhteneväisyys ilmenee yhtenä taitona (työkalujen valmistus) ja yhtenä vaellusreititin päätepisteenä (Eurooppa). Cro-Magnonin ihmisen tapauksessa yhteneväisyys koskee yhtä taitoa (työkalujen valmistus). Andonin ja Fontan sekä apinamaisen ihmisen ilmaantumisaikakohtia voidaan kenties pitää yhteneväisinä, vaikka edellisten ilmaantumisaika onkin

selvästi aikaisempi kuin jälkimmäisen elinaika, apinankaltaisen ihmislajin syntymäaika voi olla huomattavasti lähempänä Andonin ja Fontan syntymäaikaa.

Ansaitsee tulla mainituksi, että vaellukset ovat yhteenkäyviä vain päätepisteensä eivät lähtöpisteensä osalta. Tämä merkitsee vaellusta samaan määränpäähän, mutta eri lähtöpaikoista (andoniittit, apinamainen ihminen ja neandertalit päätyivät Eurooppaan, mutta kummankin lähteen mukaan tämä tapahtui eri lähtöpaikoista; sama koskee andoniittien ja apinamaisen ihmisen päättymistä Jaavalle). Cro-magnoidit levittyivät Keski-Aasiaan vain *Urantia-kirjan* mukaan.

Näin ollen seitsemän neljästätoista *Urantia-kirjan* väittämästä käy yksiin ilmoituksenantohetken tieteen väittämien kanssa. Yhden väittämän yhteensopivuus on todennäköinen. Mutta neljässätoista tapauksessa väitteet eivät kohtaa.

### Ihmisrotujen alkuperä nykytieteen mukaan

Ensimmäinen yleisesti ihmislajiin kuuluva olento *Homo erectus* ilmaantui 1.600.000 vuotta sitten Afrikassa ja vaelsi muutamaa sataa vuotta myöhemmin Aasiaan (Jaavan *Homo erectus* ym.) ja mahdollisesti Eurooppaan (Heidelbergin *Homo erectus* ym.). *Homo erectuksen* olemassaolo päättyi oletettavasti 250.000 vuotta sitten. *Homo erectus* [’pysty ihminen’, käänt. huom.] osasi jo kävellä pystyasennossa, valmistaa työkaluja, virittää tulen ja mahdollisesti puhua alkeellista kieltä [B. 1998: 824–827].

Foxhallin leukaluu on nykyisten tiedepiirien mukaan kuvioon sopimaton todistuskappale, joka joko mainitaan pilkallisesti tai jota ei mainita ensinkään. Mutta kaikki esineet leukaluun sisältäneessä maakerroksessa ovat ainakin 2,5 miljoonaa vuotta vanhoja [Cremo, Thomson 2006: 164]. Nykyään uskotaan, että Pildownin ihmisen pääkallo, jota ilmoituksenantohetken tiede piti apinankaltaisen ihmisen edustajalle eikä *Homo erectukselle* kuuluvana, kätettiin löytöpaikalleen harhautusmielessä, tiedemiesten petkuttamiseksi [sama lähde 214]. *Urantia-kirjassa* ei ole mitään mainintaa Pildownin ihmisestä.

Neandertalit saivat alkunsa *Homo erectuksesta* 200.000–100.000 vuotta sitten. Rodun alkukotia ei mainita *Encyclopaedia Britannicassa*. Rotu mainitaan vain, koska on olemassa fossiiliaineistoa, josta neandertalien vähittäinen ilmaantuminen on pääteltävissä eritoten Länsi-Euroopassa ja luultavasti koko rodun esiintymisalueella [B. 1998: 837]. Uusimpien löydösten vuoksi on esitetty väittäjä, jonka mukaan neandertalit asuttivat Euroopan ja Lähi-idän mahdollisesti Kau-

koidän Altaivuoristoa myöten. Yleisesti ottaen Aasia oli *Homo erectuksen* asuma-alue [Ennet 2007: A 42]. Niinpä näyttää uskottavalta, ettei neandertalien alkukoti sijainnut Lähi-idässä (joka oli heidän myöhempien muuttoliikkeidensä kohde), vaan Euroopassa. Neandertaleja kutsutaan tieteellisessä kirjallisuudessa myös klassisiksi ”Länsi-Euroopan neandertaleiksi”. [Cremo, Thomson 2006: 26]. Nykyihminen syrjäytti edellä mainitun ihmislajin 50.000–30.000 vuotta sitten. Neandertalit käyttivät korkeatasoisia kivistä tehtyjä työkaluja, he osasivat virittää tulen ja he hautasivat vainajansa samaan tapaan kuin ensimmäiset ihmisenkaltaiset olennot olivat tehneet. Viimeksi mainittu seikka todistaa, että heillä oli alkeellinen uskonto [B. 1998: 838].

*Encyclopaedia Britannican* mukaan Cro-Magnon-rotu ilmaantui 50.000 vuotta sitten läntiseen Aasiaan (Cro-magnoidien jäänteitä on löydetty Israelista) [B. 1998: 836–837, 839]. Mutta viimeisimmät tiedot kertovat, että nykyihminen, jota pidetään myös cro-magnoidina, kehittyi jopa varhemmin eli 100.000 vuotta sitten, ellei ennemmin, Etelä-Afrikassa. Lähes 30.000 vuotta sitten nykyihmiset saapuivat Afrikasta Eurooppaan ja syrjäyttivät neandertalit [Cremo, Thompson 2006: 155]. Cro-magnoidien levinneisyys, kuten on yleisesti tiedossa, rajautui Eurooppaan, Pohjois-Afrikkaan ja Länsi-Aasiaan. Aasian ja Australian nykyihmiset eivät polveudu Cro-Magnonista vaan paikallisesta *Homo erectuksesta*. Jäännösten perusteella cro-magnoidit ovat olleet Euroopassa ajanjaksosta 8000–2000 eKr. Cro-magnoidit olivat kehittäneet jo puhekyvyn. He tuottivat taidetta ja neandertaleista poiketen he metsästäivät suureläimiä (poroja, biisoneita, mammutteja). Sekä neandertalit että cro-magnoidit hautasivat vainajansa [B. 1998: 841, 843].

*Urantia-kirjan* väittämiä ensimmäisistä ihmisolentoista, heidän polveutumisestaan ja alkuperästään sekä heidän taidoistaan verrataan nykytieteen väittämien kanssa taulukossa 3.

**Taulukko 3.** *Urantia-kirjan* väittämät andoniittien, neandertalien ja cro-magnoidien alkuperästä ja taidoista verrattuna nykytieteen väittämiin. (+ samankaltaisuus, - eroavuus, x soveltumattomuus)

Ihminen	Polveutuminen		Kyvyt			
	Aika	Paikka	Pystykävely	Työkalujen valmistus	Tulenteko	Puhuminen
Andoniitti / <i>Homo erectus</i>	-	-	+	+	+	+?
Neandertali	-	-	x	+	x	x
Cro-Magnon	-	-	x	+	x	x

**Taulukko 4.** *Urantia-kirjan* väittämät andoniittien, neandertalien ja cro-magnoidien muuttoliikkeistä verrattuna nykytieteen väittämien kanssa. (+ samankaltaisuus, - eroavuus, x soveltumattomuus)

Ihminen	Eurooppaan		Keski-Aasiaan		Kaukoitään		Oseaniaan	
	Alku, loppu	Loppu	Alku, loppu	Loppu	Alku, loppu	Loppu	Alku, loppu	Loppu
Andoniitti / Homo erectus	-	+	x	x	x	x	-	+
Neandertali	-	-	x	x	-	+	x	x
Cro-Magnon	x	x	-	-	x	x	x	x

*Urantia-kirjan* väittämät käyvät yksiin nykytieteen väittämien kanssa andoniittien kolmen taidon (kävely pystyasennossa, työkalujen hallinta ja tulenteke) ja kahden vaelluspäämäärän (Heidelberg Euroopassa, Jaava Oseaniassa) kohdalla. Neandertalien osalta satunnaiset yhtäpitävyydet koskevat taitoja (työkalujen valmistus) ja yhtä vaellusten päätepistettä (*Urantia-kirjan* mukaan Kiina ja nykytieteen mukaan Altaivuoristo). Cro-magnoidien osalta vain yksi taito (työkalujen valmistus) käy yksiin. *Urantia-kirjan* väittäminen andoniittien puhekyvystä on listattu mahdollisesti oikeaksi. Joidenkuiden tiedemiesten mukaan *Homo erectuksen* puhekyky voidaan päätellä hänen usein korkeaa päätelykykyään osoittavista työkaluistaan [B. 1998: 842].

Kahdeksan *Urantia-kirjan* väittämää käy yksiin nykytieteen väittämien kanssa, ja yhden väittämän yhteneväisyys on luultava. Mutta kolmessatoista tapauksessa väittämät eivät ole yhteneväisiä. Näyttää siltä, että *Urantia-kirjan* väittämät sopivat nykytieteen väittämiin jopa paremmin kuin ilmoituksen antohetken tieteen väittämiin. Tähän on syynä kahden näkökannan muuttuminen ilmoitusajankohdan tieteen suhteen. Vallalla oli 1930-luvun alussa sellainen uskomus, että apinamainen ihminen ei osannut rakentaa tulta, mutta nykyään tiedetään, että *Homo erectus* oli tulentekejä. Samaa aikaan 1930-luvulla ei ollut mitään todistusaineistoa neandertalien vaelluksista itään, mutta nykyisin tällaista todistusaineistoa on olemassa. Toisaalta yksi yhteneväisyys eli neandertalien vaeltaminen Aasian-alkukodistaan Eurooppaan ei enää päde. Tähän on syynä se, että neandertal-rotu sai luultavasti alkunsa Euroopassa eikä Aasiassa.

Kun otetaan huomioon, että ilmoituksenantoajan kohdan tieteen väittämiä on jouduttu arvioimaan uudelleen, on luultavaa, että nykytieteenkin väittämiä on pakko tarkentaa. On esimerkiksi ehdotettu, että *Australopithecuksen* ja *Homo erectuksen* status on kyseenalainen ja että ihminen, joka anatomisesti oli nykyihmisen kaltainen, oli olemassa yhtä aikaa kädellisten kanssa kymmeniä miljoonia vuosia sitten [Cremo, Thomson 2006: 309]. Oliko niin vai ei, ja sitä, missä laajuudessa *Urantia-kirjan* väittämät ihmisen evoluutiosta ja muuttoliikkeistä tulevat käymään yksiin tieteen vastaisuudessa esittämien väittämien kanssa, on luonnollisesti nyt liian aikaista sanoa.

### Yhteenveto

Hypoteesinäni oli, määritellä, vastaavatko *Urantia-kirjan* väittämät varhaisrotujen evoluutiosta ja muuttoliikkeistä enemmän ilmoituksenantohetken tieteen (1934) vai nykytieteen väittämiä. Tämän seikan toteamiseksi *Urantia-kirjan* väittämiä andiittien, neandertaalien ja cro-magnoidien alkuperästä, osaamisesta ja paikanvaihdoksista verrattiin ilmoituksenantoaikakauden tieteen ja nykytieteen väittämien kanssa. Kun kohteena oli ilmoitushetken tiede, andoniitteja vertailtiin apinankaltaisen ihmisen kanssa ja nykytieteen puheena ollen *Homo erectuksen* kanssa. Ilmeni, että *Urantia-kirjan* väitteet käyvät yksiin ilmoitushetken väitteiden kanssa seitsemässä tapauksesta viidestätoista ja nykytieteen väitteiden kanssa kahdeksassa tapauksessa viidestätoista. Kummassakin tapauksessa yhden väittämän yhteenkäyvyys on todennäköinen. Hypoteesini ei saanut vahvistusta. Kysymys siitä, mikä on sellaisen tiedon tarkoitus ja arvo, joka ei vastaa aikaisempaa eikä nykyistä tiedettä, on edelleen auki. On helppoa sanoa, että tietemme on edelleen liian alkeellista ja että voimme tulevaisuudessa nähdä monien väitteiden korjaantuvan, mikä ratkaisee nämä kysymykset. Mutta jos odotuksemme ovat vääriä, onko tämä edelleen totta? Voimme lisäksi sanoa, että *Urantia-kirjassa* on paljon enemmän hengellistä ja uskonnollista informaatiota ja näkemystä, jotka ovat tieteellisiä näkemyksiä arvokkaampia. Miksi siis kysyä tällaisia epämukavia kysymyksiä? Jos asettaa näitä kysymyksiä, voi olla oikeassa, mutta ellei tällainen informaatio olisi tärkeää, miksi sitä esitettäisiin harkittavaksemme? Emme millään muotoa voi välttyä tällaisilta vilpittömiltä kysymyksiltä. Olen yhtä mieltä siitä, että tiede ei voi perustua ilmoitukseen. Edellä mainitut ennakoivat toteamukset eivät ole vaikuttaneet tieteeseen millään tavoin. Mutta kyseiset toteamukset ovat joidenkin lukijoiden kohdalla ehkä lisänneet *Urantia-kirjan* uskottavuutta, jotta he niitä pohdiskelisivat ja ryhtyisivät kirjan muidenkin osien tutkimiseen.

**Tanno Tilgar**  
Tallinna, Viro

**Kirjallisuusviitteet**

B 1932, *The Encyclopaedia Britannica*. Osa 14, 14. painos. Lontoo: The Encyclopaedia Britannica Company Ltd, New York: The Encyclopaedia Britannica Inc.

B 1998, *The New Encyclopaedia Britannica*. Osa 19. Macropedia. 15. painos. Chicago-Aukland-Lontoo-Manila-Pariisi-Rooma-Seoul-Sydney-Tokio: Encyclopaedia Britannica Inc.

Cremona, M. E., Thompson, R. L. 1999. *The Hidden History of the Human Race*. Bhaktivedanta Book Publishing.

Ennet, P. 2007. *Neandertallane jõudis Siberisse*. Eesti Ekspress. 11. lokak., A 42

W. Maxwell. *The Earth for Sam*. New York.

Moir, J. R. 1927. *The Antiquity of Man in East Anglia*. Cambridge, Cambridge University.

*Innerface International*, vsk 8, numero 5; vsk 9, numero 3. [www.urantiabook.org/archive/newsletters/innerface/](http://www.urantiabook.org/archive/newsletters/innerface/)

Wells, W. G. 1933. *The Outline of History*.

## Kokonaisuniversumihypoteesi

*William Sadler, Jr. eli Bill, jolla nimellä hänet paremmin tunnetaan, oli lahjakas Urantia-kirjan opiskelija, jolla oli myös ilmiömainen kyky tislata kirjan mutkikkaammatkin opetukset pubekielelle. Muutamat hänen epämuodolliset esityksensä nauhoitettiin, ja tämä artikkeli laadittiin yhden tällaisen joko v. 1958 tai 1959 tapabtuneen opintoryhmäesityksen pubtaaksikirjoituksesta. Hän kirjoitti myös teoksen A Study of the Master Universe ja sen liiteosan.*

Lähdemme liikkeelle kolmesta ikuisuuden johdantotekstistä. Itse kukin näistä johdannoista liittyy kolmeen kokonaisjumaluuden esiluovaan tasoon, niin kuin ne on kuvailtu Urantia-lukujen sivulla 2.

Johdanto A: Avainsana on 'staattinen'. Jumaluus on siellä itseensäpitäytyvä, itsestään olemassa oleva. Tämä Jumaluuden staattinen taso oli olemassa ikuisuuden aamunkoitossa. Se on olemassa tänäkin päivänä. Se on olemassa iäti. Se on ikuinen. Jumala on. MINÄ OLEN on. Absoluutti ON. Jumala ei tee mitään. Jumaluus ei tee mitään. Absoluutti ei tee mitään. Pelkkä olemassaolon tosiasia on kaiken ylitse käyvä todellisuus, joka hallitsee täydelleen tätä Jumaluuden kokonaistoiminnan tasoa. Toisessa tekstikohdassa tähän viitataan ilmaisulla *hypoteettinen ikuisuuden staattinen betki* [1153:2 / 105:1:5]. Tekstin sanoin aktuaalit sisältyvät vielä potentiaaleihinsa, ja potentiaalien edessä on vielä eriytyminen todellisuuden kvalifioimattomasta infiniittisyydestä.

Johdanto B: Tämä on Jumaluuden kokonaistoiminnan toinen taso. Tällä tasolla potentiaalit erottautuvat. Toisella Jumaluuden kokonaistasolla toisin sanoen voisi tapahtua jotakin. Jotakin on harkinnassa. Staattisella tasolla mikään ei ole harkinnassa. Kaikki, mitä meillä on, on jotakin, joka vain on. Toisella tasolla kohtamme 'tulevaisuuden' käsitteen vastakohtana ikuisen nykyhetken iätijatkuvuudelle. Toisella tasolla esiintyy ajan esikaiku. Ajallisuutta ei silti vielä ole. Siitä on vasta viitteitä, niin kuin ajallinen luotu käsittää tämän tason suhteessa ensimmäiseen tasoon. Kun puhutaan potentiaaleista, puhutaan "siitä, mikä voisi ilmaantua olevaksi", ja tämä viittaa futuurin aikamuotoon suhteessa preesensin aikamuotoon.

Staattisella tasolla esiintyy vain kvalifioimaton

preesens. Potentiaalisella tasolla esiintyy vihje futuurista. Mitä tulee Jumaluuden evoluutioon, potentiaalinen taso eroaa valtavasti staattisesta tasosta. Staattisella tasolla ilmenee yksi Absoluutti, joka kätkee itseensä omatahtoisuuden mahdollisuuden. Potentiaalisella tasolla ilmenee Absoluuttien erillistyminen. Tällä tasolla se, mikä on Jumaluutta – tahdollinen, tarkoituseräinen (ja siis kvalifioitu) – siirtyy ulos ja pois siitä, mikä jää jäljelle reaktiivisena, kvalifioimattomana ei-Jumaluutena. Kysymyksessä on Kvalifioidun Absoluutin erillistyminen Kvalifioimattomasta Absoluutista.

Kolmannessa eli johdannossa C – ja kaikki nämä johdannot esiintyvät ikuisuudessa – tulee esiin termi "assosiatiivinen".

Tämä viittaa ensisijaisesti Universaalisen Absoluutin assosiatiiviseen funktioon. Tämä on tärkeä panna merkille. Kvalifioidun Absoluutin erottauduttua Kvalifioimattomasta Absoluutista Universaalisen Absoluutin läsnäolo, funktio ja kompensoiva toiminta yhdisti ne molemmat. Joten kysymyksessä ei ole mikään infiniittisyydessä ilmenevä epäyhtenäisyys. Kaikki kolme Absoluuttia ovat täydellisen yhdistyneitä. Seuratkaamme tätä kulkua pidemmälle. Tällä samalla assosiatiivisuuden tasolla Isä erottautui absoluuttisesta persoonallisuudesta, josta tuli Iankaikkinen Poika.

Jumalasta tuli tällä tavoin erottautuessaan ei suinkaan absoluuttinen persoona – sillä se on hänen Poikansa – vaan hänestä tuli absoluuttisen persoonan Isä ja niin muodoin kaikkien persoonien Universaalinen Isä. Samalla Jumala ilmaisi itsensä ei-Jumaluuden merkityksessä. Jos Poikaa on mahdollista pitää ensimmäisenä Jumaluus-teesinä, niin siinä tapauksessa Paratiisia voidaan pitää ensimmäisenä ei-Jumaluus-antiteesinä. Paratiisi on Iankaikkisen Pojan absoluuttinen vastakohta. Jos universumi siis olisi mekaaninen, jos

Jumala olisi kone eikä persoona, silloin voisimme luotavaisesti ennustaa, että Jumala toteuttaisi myös aktuaalisen todellisuuden yhdistämisen, aivan kuten hän oli aiemmin yhdistänyt potentiaalisen reaalisuuden eli kolme Absoluuttia. Jos Jumala olisi yhdistänyt aktuaalisen todellisuuden, se olisi merkinnyt jonkin sellaisen olennon ilmaantumista, joka yhdistäisi täydellisesti Paratiisin Saaren ja Iankaikkisen Pojan. On mielenkiintoista panna merkkeille, ettei sellaista tapahtunut.

Aktuaalista todellisuutta ei yhdistetty. Yhdistyminen tapahtui Jumaluuden tasoilla, ei aktuaalisuuden tasolla. Yhdistyminen tapahtui Myötätöimijan ilmaantumissa ja Paratiisin-Kolminaisuuden (joka on Jumaluuden yhdistymä, ei aktuaalisuuksien yhdistymä) muodostumisessa. Paratiisi jäi orvoksi kosmoksessa olevana aktuaalina. Samaan aikaan tietenkin tapahtui – esiluovassa merkityksessä – Havonan keskusuniversumin ilmaantuminen, joten viimeisen ajattomuudessa olevan johdantomme lopuilla esiintyy epätasapaino. Käsillä on epäsymmetrinen tilanne, ei matemaattisesti symmetrinen tilanne. Käsillä on esteettinen, taiteellinen epäsymmetria, joka ei osoita luomisen tulevaisuuden tasapainoa, vaan epätasapainoa, sillä kokonaisyynteesin mielessä Paratiisi ei assosioitu mihinkään.

Mitä tämä tilanne siis sisältää. Ikuisuuden lopussa, vähän ennen ajallisuuden alkua, ilmenee kolme absoluuttista potentiaalisuutta, jotka ovat täysin yhdistyneitä. Esiintyy kolme Jumaluuden infiniittistä personoitumaa, jotka ovat täysin yhdistyneitä Paratiisin-Kolminaisuudessa. Ilmenee Paratiisi, joka ei ole yhdistynyt Kolminaisuuteen eikä ole Kolminaisuuden herruudessa, ja joka ei vielä ole suoraan suhteessa Absoluutteihin, jos kohta läheisesti Kvalifioimattomaan Absoluuttiin assosioitunut. Ilmenee keskusuniversumi ajattomuudessa, universumi, jota ei koskaan luotu. Se on esiluovuutta edustava jumalallisuuden julkitulo.

Voimme nyt aloittaa ensimmäisen tarinamme. Kysymyksessä on Jumaluuden julkitulon alku ajallisuudessa ja avaruudessa ja transsendenttisuudessa ja avaruudessa. Kaikki tähän mennessä tarkastelemamme on ollut Jumaluuden eksistentiaalista, ikuisista, luomista edeltävää julkituloa. Tästä eteenpäin tarkastelemme Jumaluuden kokemuksellista ajallisuudellista ja transsendenttista aika-avaruudellista ilmenemistä, aluksi suuruniversumissa ja toiseksi kokonaisuniversumissa. Toisen universumiakauden, joka on nykyinen universumikausi, aamunkoitossa käsillä on Jumaluus, joka siirtyy julkitulon neljännelle tasolle eli luomiseen. Jumalat luovat. Jumaluuksien ensimmäinen todellinen luomisteko oli kahdenkymmenen Päivien Muinaisen personointi.

Kyseiset olennot luotiin. Heillä oli historiallinen alkuketki. Heitä välittömästi vanhemmat Päivien Ikuiset eivät ole luotuja. He ovat luomista edeltäviä Kolminaisuuden ilmentymiä luomista edeltävässä Havonassa. Tutkiessamme Jumaluuden ilmitulon neljättä ja viidettä tasoa – luovaa ja evoluutionvaraista – tarkastelemme toisen universumiakauden tapahtumia. Toinen universumi aika on hegeliläinen tilanne. Meillä on nyt Havona Jumaluuden luovana teesinä. Tässä

kohdin muunnamme termejämme, ja kysymys on hienovaraisesta eron tekemisestä. Ensimmäisenä universumiakautena, jolla ei ollut alkua mutta jolla oli loppu, Havona on luomista edeltävä olemassaolon entiteetti. Toisena universumikautena, jota nyt elämme, pidämme Havonaa käytännössä luotuna entiteettinä. Havonassa on paljon sellaista, joka on luotua. Kaikki toisasteiset supernafit, monet kolmannen asteen supernafeista ja Kehien Henget saattavat olla luomista edeltäviä, mutta heidän funktionsa paljastui vasta, kun seitsemän superuniversumia projisoitiin. Pitäkäämme Havonaa ensimmäisenä tumauniversumina ja seitsemää superuniversumia solulimauniversumeina suhteessa Havonan tumaan. Lausukaamme sama toisin sanoin.

Sanokaamme, että Havona on täydellisyyttä oleva luomista edustava teesi, ja seitsemän superuniversumia ovat epätäydellisyyttä oleva responsiivinen (edelliseen reagoiva) antiteesi. Haasteena on saada aikaan synteesi täydellisen ja epätäydellisen välillä. Tiedossamme on tämän tekotapa. Seitsemän superuniversumia saavuttavat lopulta täydellisyyden, mikä kelpuuttaa ne kulkemaan yhtä jalkaa täydellisen keskusuniversumin kanssa. Tästä voidaan antaa esimerkki, sillä kun finaliitti kolminaistaa Havonan kansalaisen kanssa tuottaakseen luodun kolminaistaman pojan, käsillä on konkreettinen evolutionaarisen synnyinperäisen täydellisyyden liittyminen luotuun täydellisyyteen. Hegelin käsitteistön mukaan tämä teesi–antiteesi–synteesi ilmenee kokonaisuniversumin evoluutiiossa Korkeimman Olennon ilmaantumisenä. Korkein Jumala kehkeytyy lopulta, syntesoi itse asiassa Havonan täydellisyyden ynnä seitsemän superluomuksen täydellisyyteen saateutut evoluutionvaraiset saavutukset. Ensimmäisen tarinan todellinen synteesi on Korkeimman Olennon esiinnouseminen.

Miten suuruniversumi suhteutuu neljään ulkoavaruuden tasoon? No, väittäisin suuruniversumin olevan toinen tumaluomus.

Tumauniversumin ilmaantuminen todistaa uuden Jumaluuden ilmaantuminen. Havona näki Äärettömän Hengen syntymän. Suuruniversumin loppuunsaattaminen näkee Korkeimman Olennon ilmaantumisen. Toiseksi, tumauniversumin ilmaantuminen todistaa uuden Kolminaisuuden ilmaantuminen. Koetelkaamme tätä väitettä. Havonan ilmaantuminen on yhtäaikainen Äärettömän Hengen syntymän kanssa, ja Hengen ilmaantuminen täysimääräistää Paratiisin-Kolminaisuuden. Samalla tavoin suuruniversumin – seitsemän Havonasta riippuvaisen superuniversumin – täydellistyminen näkee Korkeimman Olennon ilmaantumisen, ja hänen ilmaantumisenensa mahdollistaa ensimmäisen kokemuksellisen Kolminaisuuden (johon kuuluvat Korkein Olenno, Kokonaisuniversumin Arkkitehdit ja Korkeimmat Luoijat) ensimmäisen funktion. (Korkeimpia Luojaia ovat Valtiashenget, Päivien Ikuiset ja Luoja-Poika–Luova Henki -unionit).

Mikäli käsitys on paikkansapitävä, olemme siinä tapauksessa siirtymäisillämme Jumaluuden luovuuden ja evoluution edelleenlaajenemiseen. Tällä kerralla se

tapahtuu kokonaisuniversumin neljällä ulkoavaruuden kehällä. Ja tiedämme näiden neljän ulkoavaruuden kehän olevan valtavasti suurempia kuin koko suuniversumi. Tällä kohdin saatamme ottaa tarkasteltavaksemme uuden periaatteen: Olemme nähneet, että Havona-teesi oli olemassa suhteessa superuniversumianiteesiin ja että seitsemän superuniversumin asettuminen valoon ja elämään mahdollisti ensimmäisen kokemuksellisen synteesin.

Ehdottaisin, että tällä kohdin meidän on määrä löytää uusi periaate, sillä vanha synteesi muuntautuu uudeksi teesiksi. Ensimmäinen kokemuksellinen synteesi on Korkein Olento. Uusi teesi on ensimmäinen kokemuksellinen Kolminaisuus. Uusi tumauniversumi on suuruniversumi. Se on olemassa suhteessa ulkoavaruuden neljän tason solulimauniversumeihin. Millä tavoin nämä ulkoavaruuden luomukset tulevat olemaan antiteesinä suuruniversumille, sitä en tiedä. Emme pysty ennakkoon arvioimaan, minkä tyyppinen olento siellä saattaa olla olemassa. Voimme olla varmoja siitä, että hän ei ole mitään sellaista, joka on elänyt ajattomuuden keskusuniversumissa tai evoluutionaarisissa superluomuksissa. Paratiisista kumpuavien jumalallisuuden voimien jatkuva laajeneminen antaa aavistaa niiden Paratiisin-Luojien, jotka täyttivät ulkoavaruuden, ja finaliittien sekä luultavasti sellaisten olentojen, joista emme tiedä mitään, jatkuvaa marssia. Kyseessä on Jumaluuden luova ja evoluutionvarainen laajeneminen – ei ajallisuudessa ja avaruudessa, vaan transsendenttisessä ajassa ja avaruudessa.

Kysymyksessä ei ole finiittinen tapa lähestyä Universaalista Isää vaan kysymyksessä on absoniittinen, transsendenttinen, lähestymistapa. Mainituilla ulkoavaruuden alueilla finaliitit alkavat päästä päämäärän saavuttamisen makuun, kun he toimivat kasvavin vastuin näiden alati laajenevien toimipiirien hallinnoijina ja alkavat käsittää sitä, mikä heidän osansa on, kun he ryhtyvät tosissaan kumppanuuteen infinittisen Jumalan kanssa ulkopuolellaan ja saman infinittisen Jumalan osasen kanssa sisäpuolellaan. Jonakin päivänä toisesta kokemuksellisesta synteesistä tulee totta. Näin voi tapahtua siksi, että kokonaisuniversumi ei ole finiittinen. Perimmäinen Jumala ei ole finiittinen. Jonakin päivänä – kysymys on vain monen monista pikkuruisista tapahtumista, kunhan ne ovat finiittisiä, ja niiden siirtymisestä menneisyyteen – tapahtumat loppuvat. Jonakin päivänä kokonaisuniversumi tulee olemaan valmis ja täysi neljää ulkoavaruuden kehää myöten. Silloin Jumaluus voi ensimmäistä kertaa ryhtyä toimimaan – ei vain potentiaalina, vaan aktuaalisuudessa – totaalisen jumaluusfunktion seitsemännellä tasolla, kuten sivulla 2 esitetään.

Tämä tarkoittaa Perimmäisen Jumalan ilmaantumista. Tämä merkitsee koko kokonaisuniversumin (ulkoavaruuden ensimmäisen, toisen, kolmannen ja neljännen tason) täyttymystä ja valmistumista. Olemme kerran laskeneet, että jos suuruniversumi (seitsemän superuniversumia ja Havona) esitettäisiin tennispallon kokoisena, niin siinä tapauksessa kokonaisuniversumi olisi merkittävästi suurempi kuin Kuu, joka

kiertää Maatamme. Tämä on se laadullinen suuruusero, joka vallitsee sen välillä, mitä toisaalta Korkeimman Olennon evoluutio ja toisaalta, mitä Perimmäisen Jumalan olevaistuvaan ilmaantumiseen vaaditaan. Siitä huolimatta Perimmäinen Jumala on vähemmän kuin infinittinen, joten jonakin päivänä hän ilmaantuu.

Niin tulee tapahtumaan. Emme keskustele hypoteettisista arveluista. Jonakin päivänä Perimmäinen Jumala on personoiva toisen kokemuksellisen synteesin, synteesin, jota kutsutaan ulkoavaruuden tasoiksi, kokonaisuniversumiksi.

Tähänkö se loppuu? No, sivulla 2 niin käy, ja kuitenkin jos luet sivun 2 viimeisen kappaleen, niin se puhuu absoluuttisesta tasosta. Siinä lukee, ettei tätä absoluuttista tasoa saavuteta kokemuksellisesti, vaan se saavutetaan Paratiisin-Kolminaisuudessa eksistentiaalisesti. Jos siirryt sivulle 4, voit lukea Absoluuttisesta Jumaluudesta. Huomaat, että puhe on luomisen ylittävistä asioista.

Alkakaamme siis kolmas tarina. Ensimmäisenä oli finiittinen tarina. Sieltä löysimme Havonan (ensimmäinen teesi), superuniversumit (ensimmäinen antiteesi), Korkeimman Olennon (ensimmäinen synteesi), ja sitten näimme vanhan synteesin muuttuvan uudeksi teesiksi. Emme nähneet suuruniversumia Jumaluuden luovan ja evoluutiona näkyvän julkitulon täyttymyksenä vaan näimme suuruniversumin muuttuvan Kolminaisuuden tasolla Jumaluuden toiseksi suurenmoiseksi luovuusteeksiksi. Ulottakaamme tämä sama järjelyn rata niin kauas, että kokonaisuniversumi on valmis.

Näemme nyt toisen teesin. Nyt meillä on aktuaalisena Perimmäinen Jumala. Mikäli Perimmäinen Jumala on jo olemassa, siinä tapauksessa on olemassa myös toinen kokemuksellinen Kolminaisuus. Kokonaisuniversumi ei tässä vaiheessa voi olla lopullinen ja valmis päämäärä vaan pelkästään valtaisa eksistentiaalinen ja kokemuksellinen tuma, jonka tulee olla olemassa suhteessa johonkin kokonaisuniversumin ulkopuolella olevaan soluliman kaltaiseen luomukseen. Luvut puhuvat useassa kohdassa tästä solulimasta ”infinittisenä kosmoksena”. Voimme toki aloittaa tämän kolmannen tarinan mutta emme voi sitä päättää. Ehkäpä nyt olisi parasta jättää koko tarina kertomatta. Aloitimme tämän esityksen otsikosta ”ikuisuuden esipuheita”. Entäpä jos päätämme sen otsikkoon ”ikuisuuden päätössanoja”. Lähdimme liikkeelle alkusanoista A, B ja C. Ehkä meidän tulisi päättää se (englanninkielisen aakkoston mukaan) johdantoihin X, Y ja Z. Jos niin teemme, niin kreikkalaisen aakkoston mukaan olemme lähteneet liikkeelle alfasta ja päätyneet omegaan.

Tarkastelkaamme esipuhetta/päätössanoja X. Tuossa vaiheessa ilmestyy toinen kokemuksellinen kolminaisuus, johon kuuluvat Korkein Jumala, Perimmäinen Jumala ja paljastumaton Universumipäämäärän Kruunaaja. Monella tavoin olemme nyt käymässä läpi kasvuvaihetta, joka vastaa jumaluustoiminnan kolmatta tasoa eli assosiativista tasoa. Palatkaamme vielä tuolle tasolle. Mitä löytyy aikojen takaa, ikuisuuden

aamunkoitosta, Ääretöntä Henkeä edeltäen? Löydämme kolme aktualiteettia. Löydämme Jumala Isän ja Jumala Pojan eli kaksi eksistentiaalista Jumaluutta. Löydämme heidät sijaintipaikaltaan Paratiisiin-Saarelta, joka on ulospäin tapahtuvan laajenemisen eksistentiaalinen voimakeskus. Mitä Isä ja Poika tekivät? He kolminaistivat jumaluustasavertaisensa, Äärettömän Hengen, ja saattoivat sen myötä Paratiisin-Kolminaisuuden täysimääräiseksi ja toivat samalla esiin ikuisuuden täydellisen keskusuniversumin.

Nouskaamme jumaluusfunktion kolmannelta tasolta päätössanoihin X, Jumaluuden kokonaistoiminnan oletetulle kahdeksannelle tasolle. Katsokaamme, löytyisikö tasojen kolme ja kahdeksan väliltä jotakin samansuuntaista. Tasolla 8, joka on perimmäisen jälkeinen, meillä on loppuun saatettu ja valmis kokonaisuniversumi, kokemuksellinen voimakeskus ja kaksi kokemuksellista Jumaluutta. Kuulostaa tutulta, eikös vain? Kaksi Jumaluutta ja voimakeskus, jonka he voivat panna liikkeeseen. Korkein ja Perimmäinen eivät – toisin kuin Isä ja Poika – ole infiniittisiä. Ei myöskään heidän voimaketuksensa ole Paratiisin tavoin infiniittinen. Ovatpa siitä huolimatta mahtavia olentoja nämä Korkein ja Perimmäinen, jotka ovat kokemuksellisesti kasvaneet kokonaisuniversumin kaikkeuden kasvun myötä, ja tämän kokemukseen perustuvan voimeksetuksen he voivat panna liikkeeseen.

Haluaisin väittää seuraavaa: päätössanat X ovat analogisia esipuheen C kanssa. Arvelen näiden kahden kokemuksellisen Jumaluuden kolminaistavan Absoluuttisen Jumalan. Tälle spekulatiolle löytyy perusteita esipuheesta itsestään. Luvuissa todetaan Kolminaisuuksia käsittelevän jakson viimeisen kappaleen paikoilla (16:5) lyhyesti ilmaistuna, ettemme sano Jumaluusabsoluutin jäävän ainaseksi personoimattomaksi, sillä Paratiisin-Kolminaisuus on iäti läsnä oleva muistutus siitä, että kolminaistaminen saattaa saada aikaan sellaistaikin, mikä on muutoin saavuttamattomissa. Mikäli Korkein ja Perimmäinen kolminaistaisivat Absoluuttisen Jumalan, siinä tapauksessa he itse yhdistyisivät Korkein-Perimmäiseksi (yhdyksiivillä kirjoitettuna), joka yhdistää kummatkin. Löydämme luvuista kyseisen maininnan.

Kolminaistettu Absoluuttinen Jumala ei olisi infiniittinen Jumaluus. Myöskään Korkein ja Perimmäinen eivät ole infiniittisiä, mutta he voisivat epäilemättä antaa Absoluuttiselle Jumalalle kolminaistumisjulkituksen *bona fide* -absoluuttina, joka on olemassaolonsa puolesta ali-infiniittinen. Minua houkuttelisi antaa jälkipuhe X:lle epiteetti ”uudelleenassosioituvaa”. Tämä olisi linjassa esipuheessa käytetyn terminologian kanssa kohdissa, jotka puhuvat jumaluusfunktion kolmannelta tasosta ”assosiativisena”. Näin siis meillä on olettamallamme kahdeksannella tasolla uudelleenassosioituvaa Jumaluus.

Mistä tässä on kysymys? Uskon vilpittömästi, että sitä käytetään Kolminaisuuksien Kolminaisuuden – Kominaisuuden, joka koostuu Paratiisin-Kolminaisuudesta (Isä, Poika ja Henki), numerosta kaksi eli ensimmäisestä kokemuksellisesta Kolminaisuudesta (Kor-

kein Olento, Kokonaisuniversumin Arkkitehdit ja Korkeimmat Luoijat) ja toisesta kokemuksellisesta Kolminaisuudesta (Korkein Olento, Perimmäinen Jumala ja Universumipäämäärän Kruunaaja). Tämän Kolminaisuuksien Kolminaisuuden toinen taso koostuisi kolmesta kokemuksellisesta Jumaluudesta (Korkein Jumala, Perimmäinen Jumala ja Absoluuttisen Jumalan kolminaistettu ilmiasu). Kolmas taso – jääköön se nyt. Nyt vastassamme on päätössanojen X. Voisimme tällä kohdin tarkastella Jumaluuden kokonaisfunktion mahdollista yhdeksättä tasoa. Siitä emme selviäkään ehjin nahoin.

Katsokaas, edellä mainitulla kolmannelta tasolla Jumala päätti asettaa epäsymmetrisen suhteen aboluuttien välille. Hän ei yhdistänyt Iankaikkista Poikaa ja Paratiisin Saarta. Hän yhdisti suhteensa Poikaan Hengen välityksellä ja Paratiisin-Kolminaisuudessa. Ajatelkaapa loppusanojen X – toisen ikuisuutta käsittelevän päätöstoteamuksen – ongelmia. Koko luovuuden, Jumaluuden evolutionaarisen laajenemisen, koko tämän laajenemisen finiittisellä tasolla Korkeimmassa ja aboniittisillä tasoilla Perimmäisessä tapahtuneen lujittumisen ja vahvistumisen läpi olemme nähneet voimapersoonallisuuden yhdistymisen aina vain laajempaa julkituloa. Nyt saattaa olla sopiva hetki palauttaa mieleen, että nykyisenä universumikautena Seitsenkertainen Jumala merkitsee ei pelkästään seitsenkertaisia Luoja vaan myös seitsenkertaisia valvoja eli ei vain Isää, Poikaa, Henkeä, Korkeinta, Valtiashenkiä, Päivien Muinaisia ja Luoja-Poikia kumppaneineen, vaan myös Universaalista Valvoajakumppaneineen, Paratiisia kaiken olevaisen fyysisenä keskuksena, Kolmatta Lähdettä ja Keskusta infiniittisenä käsittelevänä (manipuloijana), Korkeimpia Voimanohtajia, Kaikkivaltiaista Korkeinta – yhden tason verran sivussa – Fyysisiä Päävalvoja ja korkeimpia voimanhentäjiä. Tässä on kysymys fyysisen ja hengellisen yhdistämisestä mielen välityksellä.

Paratiisissa ei kolmen energian välillä vallitse mitään eroa, Havonassa ne ovat harmoniassa ja koordinoituja, mutta ajallisuuden ja avaruuden evolutionaarisissa universumeissa energia-aine on hallitsemassa asemassa lukuunottamatta persoonallisuutta, jossa henki mielen välityksellä pyrkii hallitsevaksi. Jos palaamme takaisin päätössanoihin Y, niin minkä nimen annamme tälle jumaluustoiminnan tasolle? No, toinen taso on potentiaalinen. Se on ajateltavissa jopa aktualistuneeksi potentiaaliksi. Mikäli tämä taso joskus ehtyisi kokemuksellisesti, silloin kysymys olisi Jumaluusabsoluutin (tai pikemminkin Absoluuttisen Jumalan) kokemuksellisesta yhdistymisestä Kvalifioimatoman Absoluutin kanssa. Uskoakseni on itsestään selvää, ettei näin voi koskaan tapahtua, sillä sellainen olisi samaa kuin infiniittisyyden ehtyminen, ikuisuuden loppuun kuluminen, kaiken kasvun loppu. Olkoon, miten on, ehdotan kuitenkin, että ikuinen edistymisen kulkee juuri tähän suuntaan, vaikka sellainen edistys tavoitteleeekin päämäärää, joka saattaa siirtyä yhä kauemmas ja siirtyä nopeammin kuin me edistymme kyseisellä suunnalla. Pidän tästä ideasta.

Kun tosiasiallisesti käymme lopullisen päämäärän



kimppuun, huomaamme lähestyvämme yhä kauempana olevaa maalia, ja tämä tarkoittaa sitä, että kätkeyty kasvu, finaaliitin kasvu, ihmisen jumalasuhteen kasvu, on ikuista. Se ei voi koskaan päättyä. Sitä ei saada koskaan valmiiksi. Se ei myöskään valu koskaan tyhjiin. Niin kauan kuin edistyt, mitään turhautumista ei tapahdu. Mutta jos joskus tosiasiallisesti saavuttaisit kyseisen määränpään, miten valtava olisiko turhautumisesi määrä! Päätössanat Z, joita voisimme kutsua päätössanoiksi ”omega”, herättävät kysymyksen, onko meillä nyt kolme Kolminaisuutta Kolminaisuuksien Kolminaisuuden ensimmäisellä tasolla, ja yksi näistä Kolminaisuuksista on infiniittinen, nimittäin Paratiisin- Kolminaisuus. Jos meillä toisella tasolla on kolme kokemuksellista Jumaluutta – Korkein Jumala, Perimmäinen Jumala ja Absoluuttinen Jumala – niin omega-päätössanojen kysymys kuuluu: Entä mitä on kolmannelle tasolle?

Arvelen meidän tässä kohdin törmäävän Universaaliseen Absoluuttiin. Ottakaamme huomioon, että täysimääräisen jumaluusfunktion ensimmäinen taso on staattinen. Kymmenennestä tasosta minua haluttaisi käyttää termiä ”staattis-dynaaminen”. Tämä kymmenes taso olisi kokemuksellis-eksistentiaalinen taso. Se olisi finiittis-absoluuttinen taso. Se olisi ajallis-ikui-nen taso. Esipuheen lähes lopussa, kohdassa jossa puhutaan Universaalista Absoluutista, käytetään yhdessä kappaleessa kaikkia näitä termejä (15:4). Kutsuisin mieluusti tätä kymmenettä tasoa täysimääräisen jumaluusfunktion staattis-dynaamiseksi tasoksi. Minusta tuntuu, ettemme tunkeudu tälle tasolle. Yhdeksännelle kyllä. Vaan ei kymmenennelle. Olen taipuvainen yhtymään luvun 10 kirjoittaneen Universaalisen

Sensorin mielipiteeseen hänen – lyhyesti esitettynä – kertoessaan, miten paljon työtä on universumissa, jossa Melkisedekien opetusten mukaan finaliiteista joskus tulee Jumaluusabsoluutin lapsia. Ehkä niin, ehkä ei. Niin saattaa käydä. Mutta jos niin kävisi, niin ikuisuuksien ikuisuuden loppumattomilla kentillä Universaalisen Absoluutin ongelma on silti hämmäyttävä ja ällistyttävä finaliitteja, sillä näkemyksemme mukaan Universaalisen Absoluutin kompleksisuus kasvaa nopeammin kuin, minkä finaliitit kasvavat.

Tämä kertomus merkitsee minulle, että jonakin päivänä menemme Paratiisiin, niin kuin luvut kertovat. Löydämme Jumalan. Löydämme Jumalan finiittisinä luotuina. Löydämme Jumalan finiittisenä realiteettina, sillä se on käsityskykyymen raja. Joskus, sitten kun historiaa kerrotaan ulkoavaruuden avaruustasoilla, tutustumme Jumalaan – Isään – absoniittisena, transsendenttisena kokemuksena. Ja kokonaisuniversumin kasvun lopulla tulemme tuntemaan Jumalan Perimmäisenä, aivan kuten me kerran tunsimme hänet Korkeimpana ja finiittisenä. Ja sen jälkeen, kokonaisuniversumikautta seuraavalla jaksolla alamme lähestyä Universaalista Isää Absoluuttina. Aloitamme tämän Jumalaa lähestymisen, muttemme koskaan saa sitä päätökseen. Tulemme tuntemaan Jumalan Absoluuttina. Tämä on kvalitatiivinen ymmärrys Jumalan olemuksesta, mutta emme tule koskaan tuntemaan häntä infiniittisenä, sillä jos niin olisi, olisimme silloin ammentaneet tyhjiin oman tulevan kasvukapasiteettimme ja universumin kapasiteetin. Niin se on.

Kääntänyt Seppo Kanerva

## Urantia-kirjan historia

WILLIAM SADLER

Useat sen ryhmän jäsenet, jotka olivat mukana Urantia-lukujen ilmaantumiseen johtaneissa alustavissa ”kontakteissa”, omasivat merkittävää kokemusta psyykkisten ilmiöiden tutkijoina. Kyseinen ryhmä päätteli jo varhain, että siihen henkilöön liittyneitä ilmiöitä, joka myöhemmin kytkeytyi Urantia-lukuihin, ei voinut mitenkään verrata mihinkään tunnettua tyyppiä olevaan psyykkiseen ilmiöön, kuten hypnoosi, automaattikirjoitus, selvänäkö, transsit, meedioilmiö, telepatia tai kaksoispersoonallisuus.

Tehtäköön täysin selväksi, ettei Urantia-lukuja edeltäneillä vaiheilla ollut mitään yhteistä niin kutsutun spiritismin kanssa siihen kuuluvine istuntoineen, joissa ollaan olevinaan yhteydessä vainajien henkiin.

### Urantia-lukuja edeltäneet kontaktit

Näyttäisi siltä, että noina varhaisina vuosina näkymättömät ystävämme suorittivat kontaktihenkilön perusteellista testausta, hioivat yhteydenpitotekniikkaa ja valikoivat kontaktikomission jäseniä — itse asiassa he

yleisellä tasolla valmistelivat näyttämöä sittemmin alkanutta ”Urantia-lukujen” esittämistä varten.

Varhaisvaiheen vuosina meidät tutustutettiin moniin mielestämme joltisenkin outoihin käsityksiin universumien universumista ja ihmisen elämästä maan päällä. Näistä lukuisista kosmologiaa ja filosofiaa koskevista uusista ideoista voidaan mainita seuraavat:

1. Uusi käsitys kaukaisuuksiin ulottuvasta kosmuksesta.
2. Miljoonat muut asutetut planeetat.
3. Kymmeniin erilaisiin taivaallisiin persoonallisuusluokkiin tutustuttaminen.
4. Ihmisen ja jopa kosmoksen evoluutionvaraisen alkuperän totuudellisuuden vahvistaminen.
5. Vihjaus, että Luoja-jumaluuksia on monia.
6. Teologisten käsitystemme alustava testaus. Otettiin kärsivällisesti selvää, miten pitkälle olimme valmiita menemään teologisten uskomustemme ja filosofisten mielipiteittem-

- me tarkistamisessa.
7. Kahden vuosikymmenen kuluessa uskonnolliset perusnäkökemyksemme ja asenteemme muuttuivat huomaamattamme melkoisesti.
  8. Meille olivat käyneet tutuiksi sellaiset termit kuin ”Ensimmäinen Lähde ja Keskus”, ”Havona”, ”superuniversumit” ja ”Korkein Olento”, mutta meillä oli vain kalpea aavistus näiden nimitysten todellisesta merkityksestä.
  9. Meille puhuttiin myös ”Valtiashengistä”, ”ulkoavaruudesta” ja ”Voimanohjaajista”. Mutta taaskaan emme niiden merkitystä pahastikaan ymmärtäneet. Saimme kuulla myös lukuisista eri enkeliluokista.
  10. Kuulimme ”Ajatuksensuuntaajista”, mutta käsityksemme termin merkityksestä oli epämääräinen ja hämärä.
  11. Olimme päässeet epämääräiseen käsitykseen olemassaolon morontiatasosta, mutta sanan ”morontia” kuulimme vasta, kun lukuja alkoi tulla.
  12. Keskiväliolennot olivat meille perin todellisia. Keskustelimme tavan takaa heidän kanssaan erilaisten ”kontaktiemme” aikana. Ymmärsimme melko hyvin, että toisasteiset keskiväliolennot vastasivat näistä kontakteista.
  13. Luciferin kapinasta kuulimme yhtä ja toista, mutta Aatamista ja Eevasta saimme tietää vain vähän.
  14. Saimme sellaisen vaikutelman, että Jeesuksen Urantia-lahjoittautumiselle oli jokin erityinen syy, mutta näiden paljastamattomien syiden luonteesta meillä ei ollut juuri mitään käsitystä.
  15. Kuulimme aika ajoin viittauksia Jeesuksen elämään ja opetuksiin, mutta ilmoittajat olivat varsin varovaisia tuodessaan tietoomme uusia käsityksiä Mikaelin Urantia-lahjoittautumisesta. Jeesus-luvut olivat koko Urantia-ilmoituksen suurin yllätys.
  16. Vaikkemme termiä ”Lopullisuuden Saavuttajakunta” kuulleetkaan, meille muodostui kuitenkin sellainen sumea kuva, että Paratiisi saattaisi olla eloon jäävien kuolevaisten päämäärä.

Ystävämme meitä ihmisiä ylemmältä tasolta siis käyttivät kokonaista kaksi vuosikymmentä siihen, että he avarsivat kosmisia näköalojamme, lavensivat teologisia käsityksiämme ja laajensivat yleensäkin maailmankuvaamme.

Tajusimme uskonnollisen ajattelumme laajentumisen laajuuden vasta, kun kirjan lukuja alkoi tulla. Ilmoituksen edetessä aloimme yhä suuremmin arvostaa tapaa, jolla meitä oli näillä yli kaksikymmentä vuotta jatkuneilla alustavilla esikoulutuskontakteilla valmentettu uskonnollisten uskomustemme laajamittaiseen

muuttumiseen.

Oppipoikavalmennustamme myöhempää palveluamme varten Urantia-lukujen esittämisen yhteydessä helpotti se seikka, että keskiväliolentokontakteja lukuun ottamatta kaikki kontaktit olivat erilaisia. Yleensä tapasimme vierailevan persoonallisuuden vain yhden kerran. Jokainen kontakti poikkesi täysin kaikista aikaisemmista. Tämä kokemus oli kaikkineen laajamittaista ja kitsastelematonta valmentavaa koulutusta kosmologiamme, teologiamme ja filosofiamme laajenemiseen, siitä nyt puhumattakaan, että sen mukana tuli uusia ideoita ja käsityksiä suuresta määrästä paljon maallisempia ja arkipäiväisempiä asioita.

Se, että Jeesuksen elämää ja opetuksia käsiteltiin näissä ilmoitusta edeltäneissä yhteyksissä vain rajoitetusti, selittyy sillä, että keskiväliolennot olivat jotenkin epävarmoja valtuuksiensa rajoista tässä asiassa. Kuten jäljempänä käy selville, kokonainen vuosi kului sen seikan selvittämiseen, miten laajalti heillä oli oikeus esittää uudelleen kertomus Mikaelin lahjoittautumisesta.

Me, jotka jo alkuvaiheessa osallistuimme näihin öisiin valvojaisiin, emme koskaan arvelleet, että olemme yhteydessä johonkin ylikuonnolliseen.

Noina alkuvuosina yritimme huomioita tekemällä ja asiaa tutkimalla paljastaa, miten viestit saatettiin kirjalliseen asuun. Emme siinä kuitenkaan onnistuneet.

#### Miten Urantia-lukuja alkoi tulla

Noin kaksikymmenvuotisen kontaktikokemuksen jälkeen muuan vierailevaksi opiskelijaksi esittäytynyt persoonallisuus sanoi öisen vartiohetkemme aikana ja nukkuvan kohteen kautta puhuen: ”Jospa tietäisitte, minkä kanssa olette tekemisissä, ette kyselisi noin tyhjänpäiväisiä kysymyksiä, vaan esittäisitte pikemminkin kysymyksiä, jotka saattaisivat kirvoittaa koko ihmiskunnan kannalta verratonta arvoa omaavia vastauksia.”

Se oli vähän kuin tyrmäys. Se oli myös hellävarainen moite, ja se sai meidät kaikki suhtautumaan tähän ainutlaatuiseseen kokemukseen uudella ja erilaisella tavalla. Myöhemmin samana iltana yksi meistä sanoi: ”No kun he kerran sitä pyysivät, niin esitetään sitten heille kysymyksiä, joihin kukaan ihminen ei osaa vastata.”

Nyt on aika jättää tämä asia hetkeksi tähän ja tarkastella muuatta toista näyttämöä.

#### Miten Foorum sai alkunsa

Tri William S. Sadler, tätä asiaa ensivaiheessa havainnoineen ja tutkineen ryhmän jäsen, kertoo seuraavan tarinan sen ryhmän alkuvaiheista, joka koostui asiasta kiinnostuneista yksilöistä ja joka tuli sittemmin tunnetuksi ”Foorumina”. Hän kertoo: ”Matkallani Kansasin yliopistoon, jossa minun oli määrä pitää muutama luento hahmopsykologiasta, kirjoitin kirjeen pojalleni kertoen ajatuksistani, että lääkärin tulisi pitää yhteyttä entisiin potilaisiinsa. Ehdotin, että hän puhuisi äitinsä

kanssa mahdollisuudesta kutsua joitakuita ystäviämme tapaamaan meitä sunnuntai-iltapäivisin tunniksi tai pariaksi käydäksemme epämuodollisia keskusteluja ja

”Palatessani yhtenä sunnuntaiamuna Chicagoon sain tietää, että vaimoni oli kutsunut ryhmän entisiä potilaitamme kotiimme kello kolmeksi samana iltapäivänä. Ajatuksena oli toteuttaa nämä sunnuntai-iltapäivän kokoontumiset osapuulleen seuraavaan tapaan: Käydä ensiksi keskustelua jostakin terveysaiheesta, vaikkapa flunssan hoidosta, murehtimisen syistä ja hoidosta, ja antautua sitten teekupposen jälkeen epämuodolliseen keskusteluun kysymysten ja niihin annettujen vastausten pohjalta.”

Aikaa myöten tästä ryhmästä kehkeytyi laaja-alainen kokoontuminen, johon osallistui ammatinharjoittajia eri aloilta, kuten lääkäreitä, lakimiehiä, hammaslääkäreitä, pappeja, opettajia ja erilaisia yhteiskuntaryhmiä edustaneita henkilöitä, kuten viljelijöitä, kotirouvia, sihteereitä, toimistotyöntekijöitä ja tavallisia työläisiä.

### Foorumin esittely ”kontakteille”

Ennen pitkää minua pyydettiin esittämään luentosarja mentaalihygieniasta tai psyykkisistä ilmiöistä. Ensimmäisen luontoni aluksi sanoin: ”Yhtä tai kahta tapausta lukuun ottamatta kaikki tutkimani psyykkiset ilmiöt ovat osoittautuneet joko tietoiseksi tai tiedostamattomaksi petkutukseksi, mukana on myös erikoistapauksia, jolloin suorittaja on oman alitajuisen mielensä harhojen uhri.”

Olin tuskin ehtinyt päättää lausettani, kun yksi ryhmäläisistä puhkesi puhumaan sanoen: ”Tohtori, jos olette olleet yhteydessä johonkin, jota ette kyennyt ratkaisemaan, siitä olisi mielenkiintoista tietää. Kertokaa siitä lisää.”

Pyysin tri Lenaa hakemaan joitakin muistiinpanoja, jotka hän oli tehnyt hiljattain tapahtuneessa ”kontaktissa” ja lukemaan niitä ryhmälle. Tulisi ymmärtää, että tapaukseen ei tässä vaiheessa liittynyt mitään salassapitovelvollisuutta. Urantia-lukuja ei vielä ollut ilmaantunut.

Suunnilleen tuohon aikaan tätä kotonamme sunnuntai-iltapäivisin kokoontunutta ryhmää alettiin kutsua ”Foorumiksi”.

Ryhmä osoitti niin suurta kiinnostusta tätä asiaa kohtaan, etten koskaan päässyt esittämään suunniteltua terveysluentoani.

Näiden viikoittaisten epävirallisten keskustelujen ollessa meneillään saimme haasteeksemme ehdotuksen, että jos esittäisimme vakavampia kysymyksiä, -saattaisimme saada tietoa, jolla olisi arvoa koko ihmis-kunnalle.

### Foorum ryhtyy esittämään kysymyksiä

Kerroimme Foorumille tämän kaiken ja kehoitimme sen jäseniä tulemaan mukaamme laatimaan kysymyksiä. Päätimme aloittaa kysymyksillä, jotka liittyvät kos-

vaihtaaksemme kuulumisia.

moksen alkuperään, Jumaluuteen, luomiseen ja muihin sellaisiin aiheisiin, jotka menivät paljon ihmiskunnan nykytietämystä pitemmälle.

Seuraavana sunnuntaina meille tuotiin useita satoja kysymyksiä. Lajittelimme kysymykset, hylkäsimme kaksoiskappaleet ja ylipäättään luokittelimme ne. Vähän sen jälkeen saapui ensimmäinen Urantia-luku vastaukseksi esitettyihin kysymyksiin. Alusta loppuun asti tapahtui niin, että luvun ilmestyessä kysymykset hävisivät.

Tätä menettelytapaa noudatettiin kaikkina niinä monina vuosina, jolloin Urantia-lukuja vastaanotettiin. Ellei kysymyksiä, ei myöskään lukuja.

### Foorumista tulee suljettu ryhmä

Suunnilleen tuohon aikaan Foorum ikään kuin otettiin pois meiltä. Meitä ohjattiin muodostamaan ”suljettu ryhmä”, jonka jokaista jäsentä vaadittiin allekirjoittamaan vaitiololupaus ja puhumaan luvuista ja kaikista niihin liittyvistä asioista vain Foorumin jäsenten kanssa.

Jäsenet saivat jäsenkortin, ja peruskirjajäsenten lukumäärä oli kolmekymmentä. Järjestäytyminen tapahtui syyskuussa 1925.

Kysymysten keräämisestä ja koneella kirjoitetun ja alkuperäisen, käsin kirjoitetun käsikirjoituksen vertaamisesta vastuussa olleet henkilöt tunnettiin ”kontaktikomissiona”. Tuosta ajankohdasta alkaen vain kontaktikomission jäsenet olivat läsnä ”kontakteissa” ja vastaanottivat kirjoitetut viestit kontaktihenkilön kautta.

Foorumiin liittyi aika ajoin uusia jäseniä, ja virkailijain haastateltua heitä he allekirjoittivat saman vaitiolositoumuksen, jonka alkuperäiset peruskirjajäsenet olivat allekirjoittaneet. Sitoumuksessa luki: ”Tunnustamme antaneemme vaitiolositoumuksen ja uudistamme lupauksemme olla puhumatta Urantia-ilmoituksista tai niiden asiasisällöstä muiden kuin Foorumin jäsenten kanssa ja olla tekemättä muistiinpanoja aineistosta, jota luetaan tai josta keskustellaan yleiskokouksissa, ja olla tekemättä muistiinpanoja tai jäljennöksiä siitä, mitä henkilökohtaisesti luemme.”

Itsenäisenä ryhmänä toimineen Foorumin viimeinen kokous pidettiin 31.5.1942. Virallisen olemassaolonsa 17 vuotena Foorumin kokonaisjäsenmäärä nousi 486:een.

Urantia-lukujen vastaanottovaiheessa yli 300 eri henkilöä osallistui kirjan sisältöön vaikuttaneiden kysymysten esittämiseen. Muutamaa poikkeusta lukuun ottamatta kaikki Urantia-luvut annettiin vastauksina kysymyksiin.

### Ensimmäiset Urantia-luvut

Ensimmäisessä erässä saatiin 57 lukua. Sen jälkeen

saimme viestin, jossa todettiin, että koska nyt osasimme esittää monia ja entistä älykkäämpiä kysymyksiä, 57 luvusta vastuussa olleet persoonallisuudet ja valvojat sitoutuisivat laventamaan ilmoitusta ja laajentamaan lukuja uusien kysymystemme mukaisesti.

Suunnitelma oli seuraava: Lukisimme luvun sunnuntai-iltapäivänä ja seuraavana sunnuntaina esitettäisiin sen pohjalta uusia kysymyksiä, jotka taas lajiteltaisiin ja luokiteltaisiin jne. Näin meneteltiin usean vuoden ajan, kunnes *Urantia-kirjaan* sisältyvät 196 lukua olivat lopulta koossa.

### Viimeistelyjen lukujen vastaanottaminen

Oli tavallaan vielä kolmaskin vaihe. Kun mainitut 196 lukua oli saatu, meille kerrottiin, että ”ilmoituksenantajakomissio” olisi mielissään, jos kävisimme luvut vielä kertaalleen läpi ja esittäisimme lisää kysymyksiä ”käsitteiden selventämiseksi” ja ”monitulkintaisuuksien poistamiseksi”. Tämä vaihe kesti taas useita vuosia. Kyseisenä aikana uutta informaatiota saatiin varsin vähän. Yhteenkään lukuun ei tehty kuin vähäisiä muutoksia. Jotakin aineistoa lisättiin, jotakin poistettiin, mutta tekstiä tarkistettiin tai laajennettiin vain vähäisessä määrin.

Edellä sanottu koskee erityisesti *Urantia-kirjan* I, II ja III osaa. IV osa — Jeesus-luvut — poikkesi alkuperänsä puolesta jossakin määrin muista. Luvut tuotti keskiväliolentojen komissio, ja ne valmistuivat muihin lukuihin verrattuna vuotta myöhemmin. Kolme ensimmäistä osaa valmistuivat ja varmennettiin vuonna 1934. Jeesus-luvut luovutettiin meille vasta vuonna 1935.

### Viive Jeesus-lukujen vastaanottamisessa

Jeesus-lukujen, *Urantia-kirjan* IV osan, vastaanottamiseen liittynyt vuoden viive on selitettävissä seuraavasti: Keskiväliolentoja arvelutti joutua mukaan universumin tuomioistuinten käsiteltävänä olevaan oikeusjuttuun Gabriel vastaan Lucifer, ja he empivät viedä hankettaan päätökseen ennen kuin heille oli vakuutettu, että heillä oli täydet valtuudet esittää uudelleen kertomus Jeesuksen maisesta elämästä.

Muutaman kuukauden odottelun jälkeen Uversasta saapui valtuutus, jossa Urantian yhdistyneet keskiväliolennot ohjattiin etenemään hankkeessaan paljastaa kertomus Mikaelin elämästä ja opetuksista ajalta, jolloin hän oli inkarnoituneena Urantialla, ja paitsi, että heille annettiin vakuutus siitä, että heidän ei katsota ”uhmaavan” Uversan tuomioistuimia, heidät suoraan velvoitettiin tekemään tämä palvelus ja kehoitettiin kaikkia asiaan liittyviä persoonallisuuksia olemaan puuttumatta kyseisen hankkeen toteuttamiseen tai sitä mitenkään estämättä.

Tämä siis selittää, miksi Jeesus-luvut ilmestyivät vasta vuoden päästä siitä, kun muut luvut oli saatu valmiiksi.

### Miksi *Urantia-kirjan* alkuperään liittyvistä

### yksityiskohdista ollaan hiljaa

Kun meitä pyydettiin olemaan keskustelematta *Urantia-kirjan* alkuperään liittyvistä henkilökohtaista kokemuksistamme, meille kerrottiin useita syitä siihen, miksi näin piti menetellä. Kaksi tärkeintä syytä olivat seuraavat:

1. Tunteettomat tekijät. *Urantia*-lukujen ilmaantumiseen liittyy paljon sellaista, jota kukaan ihminen ei täysin ymmärrä. Kukaan meistä ei todellisuudessa tiedä, miten tämä ilmiö toteutettiin. Ymmärryksessämme on lukuisia aukkoja siltä osin, kun kysymys on tavasta, jolla tämä ilmoitus tuli ilmaantuneeksi englannin kielelle kirjoitettuna.

Jos joku meistä kertoisi kaiken, mitä hän todellisuudessa tietää niistä menetelmistä ja metodeista, joita käytettiin kaikkina niinä vuosina, jolloin otimme ilmoitusta vastaan, sellainen kertomus ei tyydyttäisi ketään — siinä on aivan liikaa aukkoja.

2. Pääsyynä siihen, miksei ”kontaktihenkilön” henkilöllisyyttä paljasteta, on se, että taivaalliset ilmoittajat eivät halua kenenkään ihmisen — yhdenkään ihmisen nimen — tulevan koskaan yhdistetyksi *Urantia-kirjaan*. He haluavat tämän ilmoituksen seisovan omien julistustensa ja opetustensa varassa.

He ovat päättäväisesti sitä mieltä, että tulevien sukupolvien pitää saada kirja täysin vapaana kaikista yhteyksistä kuolevaisiin — he eivät halua uutta Pyhää Pietaria, Paavalia, Lutheria, Calvinia tai Wesleytä. Kirjassa ei mainita edes kirjapainoa, jossa se painettiin.

Muistakaa: On mahdollista arvostaa hyvää runoa, vaikkei sen kirjoittajaa tietäisikään. Samoin on mahdollista nauttia sinfoniasta, vaikka olisi tietämätön sen säveltäjästä.

### Millä tavoin saimme *Urantia*-luvut

Jokseenkin kaikki, mitä tiedetään tai mitä voidaan kertoa *Urantia*-lukujen alkuperästä, on löydettävissä eri *Urantia-kirjan* kohdista. *Urantia-kirjan* suoja-paperin takasivulla on luettelo kyseisistä kohdista.

Tarkastelkaamme hetken aikaa kyseisiä kohtia.

1. Sivun 1, kappale 2. Kohta koskee sitä, miten vaikeaa on esittää laveampia hengellisiä käsitteitä, kun rajoitteena on englannin kielen kaltainen vajavainen ihmisten kieli.
2. Sivun 1, kappale 4. Muuan Orvontonin peräisin oleva komissio osallistui ilmoittamiseen ja laati tämän esipuheen.
3. Sivun 17, kappale 1. Tätä hengellisiä arvoja ja universumerkityksiä lisäävää ilmoitusta esitettäessä käytettiin hyväksi yli tuhatta ihmismielestä peräisin olevaa ihmisten käsitystä; toiset heistä yhä elossa toiset kuolleita.
4. Sivun 16, kappale 8 ja sivun 1343, kappale 1. Totuutta ilmoitettaessa etusija annetaan aina

- korkeimmille olemassa oleville ihmiskäsityksille ihanteellisuudesta ja todellisuudesta. Vasta kun ihmiskäsitykset puuttuvat, paljastetaan yli-inhimillistä tietoa.
5. Sivun 1109, kappale 4. Ilmoituksenantajilla ei juurikaan ole vapautta ennakoita tieteellisiä löytöjä. Totuus on ajatonta; fyysisiä tieteitä ja tiettyä kosmologian osa-alueita koskevat opetukset sen sijaan käyvät edistyvän tieteellisen tutkimuksen uusien löytöjen johdosta osittain vanhentuneiksi. Urantia-ilmoituksen kosmologia ei ole inspiroitu. Inhimillisen tietämyksen tulee kehittyä.
  6. Sivun 215, kappaleet 2—9. Ihmisten pedagogia etenee yksinkertaisesta monimutkaiseen. Urantia-ilmoitus lähtee liikkeelle mutkikkaammasta ja käsittelee sitten yksinkertaisempaa. Sen sijaan, että lähdetäisiin liikkeelle ihmisestä, joka kurottautuu ylöspäin kohti Jumalaa, Urantia-luvut aloittavatkin Jumalasta ja kurottautuvat alaspäin löytäen ihmisen.
  7. Sivun 865, kappaleet 6 ja 7. Kertomus keski-väliolentojen toiminnasta Urantia-ilmoituksen alkuunpanijoina ja loppuunsaattajina.
  8. Sivun 865, kappale 2, ja sivun 1208, kappale 7. Keski-väliolentoihin turvaudutaan aina, kun käsillä on yhteydenpito aineellisiin olentoihin, jos menetelmänä on ”kontaktihenkilöiden” käyttö. ”Kohteella”, jonka kautta Urantia-luvut annettiin, oli suurenmoisen kokenut Ajatuksensuuntaaja. Se, että ”kohde” oli suhteellisen välinpitämätön ja kiinnostumaton Ajatuksensuuntaajansa työstä, oli kaikin tavoin edullista tämän ilmoitushankkeen toteuttamiselle ja loppuunsaattamiselle.
  9. Sivun 1256, kappale 1. Kontaktihenkilö oli Urantian kohtalon varajoukkojen jäsen. Monen muun ohella tämä seikka oli eduksi Urantia-ilmoituksen antamisessa.
  10. Sivun 1008, kappale 3. Urantia-ilmoitus on ainoalaatuinen sikäli, että se on usean laatijan esittämä. Urantia-ilmoitus ei edeltäjiensä tavoin ole inspiroitu.
  11. Sivun 32, kappale 2. Jumalallinen Neuvonantaja ”esittää Isän todellisuuden ja olemuksen epäamättömällä arvovallalla”.
  12. Sivun 17, kappale 2. Ilmoituksenantajat luottavat sisimmässä vaikuttaviin Suuntaajiin ja Totuuden Henkeen siinä, että nämä auttavat meitä omaksumaan Urantia-ilmoituksen totuuden.
  13. Sivun 1007, kappale 1. Ilmoitus on kosketuksessa evoluutioon. Ilmoitus sovitetaan esittämisaikansa oloihin. Uusi ilmoitus kytkeytyy edellisiin ilmoituksiin.

#### Kontaktikomission jäsenten toimintaa

Noina alkuvuosina kontaktikomissiolaiset vastaanottivat monia kirjallisia viestejä ja määräyksiä. Lähes kaikkien viestin alareunassa oli huomautus: ”Hävittävä tulossa viimeistään sitten, kun *Urantia-kirja* on painettu.” Näkymättömien ystäviemme tarkoituksena oli estää sellainen mahdollisuus, että *Urantia-kirjan* julkaisemisen jälkeen ilmaantuisi ”Urantia-apokryfia”.

Kaikki sanottu oli meille rohkaisuksi saadessaan meidät vakuuttumaan siitä, että Urantia-luvut oli tarkoitus jossakin vaiheessa julkaista. Se piti yllä toiveitamme noina pitkinä odotuksen vuosina.

Sekin seikka, että mihinkään toimiin ei koskaan ryhdytty sellaisen kontaktikomissiolaisen korvaamiseksi toisella, joka kuoleman tai toimintakyvyttömyyden takia poistui joukosta, sai meidät elättelemään sellaista uskomusta, että kirja julkaistaisiin joukostamme ainakin joidenkuiden elinaikana.

Komission jäsenet olivat Urantia-käsitteiden suojelejoita. He säilyttivät koneella kirjoitetusta kappaleesta tehtyä hiilikopiota tulenkestävässä holvissa. Heille oli annettu myös täysi vastuu kaikista yksityiskohdista, jotka liittyivät kirjan julkaisemiseen, kansainvälisten tekijänoikeuksien hankkimiseen ja niin edelleen.

Meitä kehoitettiin pidättymään keskustelemasta kontaktipersonallisuuden henkilöisyydestä ja kirjan julkaisemisen jälkeen lausumasta mitään siitä seikasta, oliko kohde vielä elossa vai ei.

#### Seitsemänkymmentä

Vuonna 1939 joistakin meistä tuntui, että aika oli kypsä aloittaa opintoryhmä, joka omistautuisi vakavaan ja järjestelmälliseen Urantia-lukujen opiskeluun. Projekti esitettiin Foorumille, ja kun laskettiin ne, jotka halusivat liittyä tällaiseen ryhmään, heidän määräkseen todettiin tasan 70 henkilöä. Niinpä tämä opintoryhmä tunnettiin usean vuoden ajan ”Seitsemänkymmeneenä”. Kahta tai kolmea vuotta ennen kuin ”Seitsemänkymmentä” muodostui, muuan epämuodollinen ryhmä oli kokoontunut samassa tarkoituksessa keskiviikkoiltaisina.

Ryhmä Seitsemänkymmentä opiskeli Urantia-lukuja järjestelmällisesti 3.4.1939 lähtien vuoden 1956 kesään saakka, ja se oli myöhemmän ”Urantia-veljeskunnan koulun” edeltäjä.

Noina vuosina Seitsemänkymmeneen kuului kaikkiaan 107 opiskelijaa.

Ryhmä Seitsemänkymmentä jatkoi opintoja, tutkielmien kirjoittamista ja opetusharjoittelua 17 vuoden ajan. Kyseisenä aikana Seitsemänkymmentä vastaanotti kahdeksan kirjallista viestiä Urantian ihmistä korkeamman tason planetaariseen hallitukseen kuuluvilta edistyneiltä serafeilta.

#### Julkaisuvaltuutus

Pitkän odotuksen jälkeen myönnettiin lupa Urantia-lukujen julkaisemiseen. Valtuutuksen johdannossa sanotaan:

”Pidämme *Urantia-kirjaa* yhtenä ihmisyyhteiskunnan etenevän evoluution piirteinä. Sen ei ole tarkoitus saada aikaan käänteentekevän vallankumouksen kaltaista näyttävää välikohtausta, vaikka saattaakin näyttää, että se on ajoitettu ilmestyväksi yhden tällaisen yhteiskunnallisen vallankumouksen vanavedessä. Kirja kuuluu aikakaudelle, joka seuraa välittömästi nykyisen ideologisen kamppailun päättymistä. Silloin koittaa päivä, jolloin ihmiset ovat halukkaita etsimään totuutta ja vanhurskautta. Kun nykyisen sekaannuksen matkaan saattama kaaos on ohitse, silloin on välittömämmin mahdollista muodostaa kokonaisuus inhimillisten suhteiden uudesta ja entistä paremmasta aikakaudesta. Ja kirja on saatettu valmiiksi juuri tuota maailman asioiden parempaa järjestystä silmällä pitäen.

”Kirjan julkaisemista ei ole kuitenkaan lykätty tuohon (mahdollisesti) jonkin verran kaukaiseen ajankohtaan. On huolehdittu siitä, että kirja julkaistaan riittävän varhain, jolloin se on käytettävissä, kun koulute-

taan johtajia ja opettajia. Sen olemassaoloa tarvitaan myös, jotta sillä herätetään varakkaiden henkilöiden kiinnostus, ja sillä keinoin he mahdollisesti tuntevat velvollisuudekseen tarjota varoja sen kääntämiseen muille kielille.”

Sanotut ohjeet vastaanotettuaan kontaktikomission jäsenet ottivat huolehtiakseen *Urantia-kirjan* julkaisemisesta ja sen jakelusuunnitelmien laatimisesta.

Luvut julkaistiin juuri sellaisina, jollaisina ne vastaanotimme. Kontaktikomissiolaisilla ei ollut mitään toimituksellisia valtuuksia. Tehtävämme rajoittui ”oikeinkirjoitukseen, isojen kirjainten käyttöön ja väli-merkkeihin.”

Ennen elokuussa 1939 tapahtunutta poismenoaan tri Lena K. Sadler oli kerännyt noin 20.000 dollaria julkaisurahastoon, ja kyseisiä varoja käytettiin kirjan latomis- ja painolevyjen valmistuskuluihin.

### Urantia-säätiö

Sanotut *Urantia-kirjan* painolevyt toimivat Urantia-säätiön muodostamisen perustana. Illinois’n osavaltion lakien mukaisesti tapahtunut säätiön perustaminen tapahtui 11.1.1950. Ensimmäiseen johtokuntaan kuuluivat:

William M. Hales, presidentti; William S. Sadler, Jr., varapresidentti; Emma L. Christensen, sihteeri; Wilfred C. Kellogg, rahastonhoitaja; Edith Cook, apulais-sihteeri.

Tuli tietoon, että yksi Foorumin varakkaista jäsenistä halusi lahjoittaa 50.000 dollaria kirjan julkaisemiseen. Ohjeiden mukaisesti tämä estettiin, sillä meille sanottiin, että oli parasta antaa kaikille asianosaisille

tilaisuus lahjoittaa varoja julkaisurahastoon.

Niinpä esitettiin vetoamus 50.000 dollarin keräämiseksi 10.000 kappaleen painoksen kustannusten kattamiseen. Vetoamukseen vastattiin välittömästi. Lahjoitettu määrä oli yli 49.000 dollaria. Säätiön toimiston vastaanottama ensimmäinen tuhannen dollarin lahjoitus oli edesmenneeltä arktisten alueiden tutkimusmatkailijalta Hubert Wilkinsiltä.

Kirja julkaistiin kansainvälisin tekijänoikeuksin suojattuna 12.10.1955.

Kääntänyt Seppo Kanerva

## KANSAINVÄLINEN URANTIA-YHDISTYS JOURNAL

### TILAUSHINNAT

UAI Journal on luettavissa verkkosivuilta <http://www.urantia-uaa.org/links.htm> ilmaiseksi. Suomenkielinen versio on luettavissa Suomen Urantia-seuran verkkosivuilta <http://www.urantia.fi/>.

Lehden tilaushinnat ovat seuraavat:

Vuositilaus: 18 €  
Irtonumerot: 4,50 €

Vuositilauksen ja irtonumerot voi maksaa Suomen Urantia-seuran pankkitilille Nordea 142730-102126. Pankkisiirtolomakkeen ”Tiedotuksia”-osaan pyydetään merkitsemään JOURNAL ja tilaajan osoitetiedot. *Suomen Urantia-seuran jäsenille UAI Journal on jäsenetu.*

### TOIMITUSPERIAATTEET

Journal ottaa vastaan seuraavassa tai myöhemmässä numerossa julkaistaviksi tarkoitettuja artikkelitarjouksia.

Kaikki tarjotut artikkelit ovat Journalin omaisuutta eikä niitä palauteta. Mikäli kirjoitusta ei julkaista välittömästi, se säilytetään arkistossa mahdollista tulevaa käyttöä varten. Journal ei maksa kirjoittajille rahallista tai muuta korvausta tällaisista vapaaehtoisesti tarjotuista kirjoituksista. Vaikka Journal pyrkiikin toimitustyön aikana ottamaan yhteyden kirjoittajiin, toimitus varaa kuitenkin itselleen oikeuden tehdä kirjoituksiin julkaisemisen kannalta tarpeelliseksi katsomansa toimitukselliset Muutokset. Journal on tarjotuista artikkeleista kiitollinen ja niistä riippuvainen, toimituksen ei kuitenkaan ole mahdollista kuitata jokaista sille tarjottua kirjoitusta, mutta kirjoittajat voivat ottaa Yhteyttä Journaliin varmistuakseen siitä, että kirjoitus on saapunut toimituksen harkittavaksi mahdollista Journalissa julkaisemista varten.

Pyydämme ohjaamaan kaiken Urantia Association International Journalille tarkoittamanne postin ja artikkelitarjoukset Journalin Chicagon-osoitteeseen. Mikäli haluat kirjoituksesi pääsevän pikaiseen harkintaan, lähetä se suoraan toimittajalle <alain\_cyr@sympatico.ca>.

Jos haluat enemmän tietoa Kansainvälisestä Urantia-yhdistyksestä tai UAI Journalista, ota yhteyttä Journalin Chicagon-toimistoon.

Kaikki suoraan tai epäsuorasti esitetyt tulkinnat, mielipiteet, päätelmät tai taiteelliset esitykset ovat laatijoiden omia eivätkä välttämättä edusta Kansainvälisen Urantia-yhdistyksen, kansallisten tai paikallisten Urantia-yhdistysten tai UAI Journalin toimituksen kantaa ja mielipiteitä.

**Alkuperäisessä englanninkielisessä lehdessä on runsaasti värikuvia, jotka on kopioteknisistä syistä jätetty pois suomennoksesta.**

UAI Journal  
559 West Diversey # 351  
Chicago IL 60614  
USA

© 2008 Kansainvälinen Urantia-yhdistys